№ 263. Środa, 12 (24) Grudnia 1873. № 263.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się
5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 13 (25) grudnia, — św. Ewstratia Awks. mucz.
W piątek, 14 (26) grudnia, — św. Filimona i Firsa.
W sobotę, 15 (27) grudnia, — św. Elewferja mucz.

Słońce wsch. o godz. 8 min. 11; zach. o godz. 3 min. 49.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 11 (23) Grudnia 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	748.6	+ 4.9	84	poł.-zachodni.
1	747.1	+ 4.7	90	poł.-zachodni.
9	745.7	+ 1.7	90	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 13 (25) grudnia, — **Narod. Chrystusa Pana.**
W piątek, 14 (26) grudnia, — **św. Szczepana I męcz.**
W sobotę, 15 (27) grudnia, — św. Jana Ewang.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 9.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, w skutku najpoddańniejszego przedstawienia Ministra Finansów, 21 listopada roku bieżącego, Najwyżej rozkazać raczył: 1) oprócz oznaczonych przez Ustawę o St. Petersburgskim Instytucie Technologicznym 80 etatowych stypendjów skarbowych, wyznaczyć jeszcze 70 takich stypendjów, po 240 rubli rocznie każde, z zastrzeżeniem, żeby stypendja te były wyznaczane, za zatwierdzeniem Ministra Finansów, dla niezamożnych stałych słuchaczy II, III, IV i V kursów, na zasadzie postępów okazanych przez nich na rocznych egzaminach; 2) sumę, potrzebną na udzielanie pomienionych 70 stypendjów, według obliczenia od 1 grudnia r. b., wydawać z Kasy Państwa corocznie, przyczem, stosownie do Ustawy o Instytucie, remanenta z funduszu na stypendja, mogące się utworzyć w skutku ubycia lub niezupełnego kompletu stypendystów, używać corocznie na udzielanie wsparć uboższym z stałych słuchaczy Instytutu; 3) nadać zwierzchności Instytutu, za zatwierdzeniem Ministra Finansów, prawo powiększania liczby bezpłatnych wakansów stałych słuchaczy, ale z zastrzeżeniem, aby ogólna cyfra ich nie przenosiła trzystu.

—

* Przez rozkaz w wydziale Straży Granicznej z 1 grudnia, przyjęty do Straży Granicznej przez Najwyższy rozkaz z 16 listopada, chorąży *Iwanow* — mianowany został oficerem oddziałowym brygady Kaliszskiej; przeniesiony do Straży Granicznej przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny z 24 listopada, pełniący obowiązki szefa Kancelarji Zarządu Płockiego gubernjalnego naczelnika wojennego, liczący się w piechocie armji, kapitan *Sokalski*—mianowany został oficerem oddziałowym brygady Wierzbołowskiej.

—

Ustawa prywatnej homeopatycznej lecznicy lekarza Wieniawskiego w Warszawie.

(Zatwierdzona przez Ministra Spraw Wewnętrznych 18 października 1873 roku).

§ 1. Lecznica urządza się w celu: *a*) dania publiczności możności leczenia się sposobem homeopatycznym; *b*) stosowania w praktyce tego systematu we wszystkich chorobach, tak wewnętrznych, jak i zewnętrznych.

§ 2. Lecznica przyjmuje i leczy chorych obojga płci, dając im lokal, odpowiadający wszelkim wymaganiom hygienicznym, oraz pomoc lekarską i lekarstwa z własnej apteki homeopatycznej, bez prawa sprzedaży na zewnątrz tych lekarstw.

§ 3. Lecznica utrzymywana jest własnym kosztem lekarza Wieniawskiego.

§ 4. Leczenie chorych, zawiadywanie lecznicą i jej funduszami przyjmuje na siebie lekarz-założyciel.

§ 5. Dla wewnętrznego porządku i pielęgnowania chorych, utrzymuje się właściwa obsługa, zostająca bezpośrednio pod nadzorem właściciela lecznicy, który odpowiedzialny jest za nieporządek.

§ 6. Lecznica składa się z dwóch oddziałów: męzkiego i kobiecego, z odpowiednią liczbą pokoi.

§ 7. Do lecznicy przyjmują się chorzy przeważnie na wewnętrzne i zewnętrzne, ostre, zapalne choroby, wymagające bezzwłocznej pomocy lekarskiej.

§ 8. Każdy chory wchodzący do lecznicy, powinien mieć właściwe świadectwo policyjne.

§ 9. Z lecznicą łączy się ambulatorjum dla przychodnich chorych, już istniejące przy aptece homeopatycznej, gdzie udziela się pomoc lekarska wraz z lekarstwami.

§ 10. Dla kontroli nad ruchem chorych utrzymuje się ogólna książka sznurowa, w której zapisuje się imię i nazwisko, stan, wiek, miejsce zamieszkania chorego, rodzaj choroby, data wejścia i ubycie z lecznicy i rezultat kuracji. Oprócz tej książki prowadzi się inna—kontrola ruchomego majątku i gotowizny, znajdujących się przy chorych, na dowód zapisania których, przy wejściu chorego do lecznicy udziela się mu kwit. Książki te powinny być poświadczone przez Urząd Lekarski m. Warszawy.

§ 11. Liczba łóżek w lecznicy oznacza się, odpowiednio do funduszów, na dziesięć, przyczem właścicielowi nadaje się prawo powiększenia z czasem tej liczby.

§ 12. Lecznica nie pobiera żadnej zapomogi od Rządu i utrzymuje się własnym kosztem.

§ 13. Lecznica z całą ścisłością przestrzega istniejące obecnie lub mające być wydane dla podobnych instytucij postanowienia rządowe.

§ 14. W razie potrzeby jakichkolwiekbądź zmian w niniejszej Ustawie, takowe mogą być dopuszczone nie inaczej, jak po wyjednaniu na to upoważnienia drogą ustanowioną.

§ 15. Lecznica homeopatyczna pozostaje pod dozorem Urzędu Lekarskiego m. Warszawy i temuż składa ustanowione wykazy o liczbie chorych, kurujących się w lecznicy.

—

* *Departament Telegrafów.* 1. W Moskwie nowo urządzona została miejska stacja telegraficzna na ulicy Kuznieckiej, na której otwarte zostało przyjmowanie depesz tak miejskiej, jak i zamiejskiej wewnętrznej i zagranicznej korespondencji.

2. Linja telegraficzna pomiędzy Astrachaniem a Kizlarem została ukończona i funkcjonowanie na całej jej rozciągłości rozpoczęło się.

3. Podwodna komunikacja z Chinami i Japonją przez Władywostok przerwana w skutku uszkodzenia liny. Stosownie do otrzymanego zawiadomienia, miejsce uszkodzenia znajduje się w odległości około 400 mil angielskich od Władywostoku.

4. Rezultatem środków przedsięwziętych dla naprawy uszkodzeń sprawionych przez burzę 4 grudnia, było stopniowe przywracanie funkcjonowania z stacjami zagranicznemi na naszych głównych linjach telegraficznych.

Z rana 6 grudnia usunięto uszkodzenie do Warszawy i po przywróceniu komunikacji z Berlinem, cała korespondencja międzynarodowa z północnemi i zachodniemi państwami Europy skierowana została tą drogą.

Wieczorem tegoż dnia otworzyło się działanie przez rusko-duńską linę przez Libawę i Fridericję, chociaż nie zupełnie zadawalniająco.

Od rana 7 grudnia usunięte zostało uszkodzenie jednego z dwóch bezpośrednich przewodów łączących St. Petersburg z Berlinem, drugi przewód został naprawiony w granicach Cesarstwa, ale za granicą, uszkodzenie jeszcze nie zostało usunięte. Korespondencja stopniowo przybiera normalny bieg i wkrótce prawdopodobnie regularna komunikacja będzie zupełnie przywrócona.

Uszkodzenia linji rusko-szwedzkiej jeszcze trwają.

Uszkodzenia na linjach Warszawsko-Żytomierskiej i Warszawsko-Odeskiej zostały usunięte.

* *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.* Na skutek żądania preez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż **Abram Szydłowski** w mieście Petrokowie zamieszkały, **utracił List Zastawny Okresu III Serji 1 lit. C. Nr. 80,173 bez kuponów.**

Ostrzega się przeto, że **obieg** powyższego **Listu Zastawnego zakwestjonowany** niniejszem zostaje, i że w skutek tego, nabywca Listu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność tegoż Listu. 7530.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 2 (14) grudnia roku bieżącego, włącznie, wydała książeczek nowych 67, na które, tudzież na dawniejsze w 364 wnioskach złożono rub. sr. 5,211 kop. 60. Na żądanie 141 uczestników (prócz procentu rub. sr. 134 kop. 80½, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rub. sr. 5,942 kop. 56, i umorzyła książeczek 110; przeto uczestników 23,647, posiada kapitał rub. s. 869,636 kop. 92½.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Miejsca zamknięcia w gubernji płockiej.** W gubernji płockiej znajdują się następne miejsca zamknięcia: 1) płockie więzienie karne; 2) płocki dom badań; 3) cztery areszta detencyjne przy sądach policji prostej, w miastach: Lipnie, Prasnyszu, Mławie i Zakroczymiu, i 4) dziewięć aresztów policyjnych przy magistratach miejskich.

W tych miejscach zamknięcia, w 1872 roku, była następna liczba aresztantów: w więzieniach płockiem karnem i w domu badań 1,081, w aresztach detencyjnych 1,298, w aresztach policyjnych 3,484, razem 5,863 osób.

Wydatek na utrzymanie pomienionych miejsc zamknięcia i wszystkich utrzymywanych w nich aresztantów wynosił w 1872 r.—14,433 rub. 46 kop.

Płockie więzienie karne zbudowane zostało jeszcze za króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III.

Dom badań zbudowany w 1864 roku, podług systematu amerykańskiego, celkowego.

W obu więzieniach dokonane zostały ostatniemi czasy reparacje główne.

Nadzór wewnętrzny nad więzieniami, na zasadzie instrukcji więziennej dla Królestwa Polskiego, wydanej przez byłą komisję spraw wewnętrznych w 1859 roku, pozostawiony był zupełnemu zarządowi nadzorcy więziennego, oraz strażników więziennych etatowych, a na szyldwachu wojskowym ciążył tylko obowiązek zewnętrznej ochrony; ze względu na to, iż instrukcja pomieniona w wielu razach nie zgadza się z przepisami ustawy wojskowej o służbie garnizonowej, w listopadzie 1872 roku, z rozkazu Namiestnika w Królestwie Polskiem wydano rozporządzenie, aby osoby wojskowe, przy pełnieniu obowiązku służby szyldwachowej przy więzieniach cywilnych w Królestwie Polskiem, kierowały się we wszystkiem przepisami ustawy wojskowej o służbie w garnizonie.

Tym sposobem, w rzeczy nadzoru nad więzieniami, zaprowadzony został ogólny, jak w Cesarstwie, porządek.

Stan materjalny aresztowanych, w ciągu roku, był nader zadowalniający; również i pod względem moralnym nie zaszło nic szczególnego, oprócz kilku pokuszeń samobójstwa.

Dla polepszenia materjalnego bytu aresztantów, szczególniej zaś w widokach podniesienia ich moralności za pośrednictwem pracy, przy płockiem więzieniu karnem urządzoną jest przędzalnia lnu, skąd przędza, w miarę przysposobienia, odsyła się do więzienia sieradzkiego, w gubernji kaliskiej, dla wyrobu płótna.

W ciągu 1872 r. aresztanci więzienia płockiego obrobili 56 pudów lnu.

Ilość zarobku pieniężnego w tymże roku wynosi 158 rub. 27½ kop.

Dla dostarczenia aresztantom pociechy religijnej i nauk moralnych, istnieje przy więzieniach płockich kaplica, w której w dnie świąteczne odprawiane jest nabożeństwo.

Niezawiśle od tego przy więzieniach urządzoną jest szkoła, w której w 1872 r. uczyło się 22 osób.

1872 roku stan sanitarny aresztantów w więzieniach płockich karnem i badawczem wykazuje się przez cyfry następujące: chorych było 942, z tych zmarło 9.

W gubernji płockiej, w twierdzy Nowogeorgiewskiej, istnieje cywilna rota aresztancka Nr. 34.

W 1872 roku znajdowało się w niej, średnią cyfrą 420 aresztantów, a z d. 1-m stycznia 1872 r. było 450. Utrzymanie roty kosztowało na cały 1872 r., 29,384 rub. 82½ kop. (*Dzien. Gub. Płocki*).

—

* **Ceny zboża i artykułów żywności w m. Lublinie, od 19 listopada (1 grudnia) do 26 listopada (8 grudnia) 1873 roku.** Za czetwiert: pszenicy 11 rs. 47 kop., żyta 8 rs. 93 kop., jęczmienia 7 rs. 12 kop., owsa 6 rs. 25 kop., gryki 7 rsr. 29 kop., prosa 8 rsr. 19 kop., grochu 9 rsr. 41, kartofli 2 rsr. 81 kop., kaszy jaglanej 18 rs. 11 kop., jęczmiennej 10 rs. 72 kop., gryczanej grubej 13 rs. 51 kop., drobnej 20 rs. 6 kop., mąki pszennej 1-go gatunku 12 rs. 36 kop., 2-go gatunku 9 rs. 41 kop., mąki żytniej 1-go gatunku 9 rs. 66 kop., 2-go gatunku 8 rs. 93 kop.—Za funt: chleba pytlowego 3½ kop., razowego 2¼ kop., mięsa wołowego 8 kop., cielęciny 7½ kop., wieprzowiny 10 kop., baraniny 7½ kop.—Za pud: siana 32½ kop., słomy 20 kop. (*Dziennik Gub. Lubelski*).

—

* Dnia 24 października (5 listopada), we wsi Dzierzkowicach, w powiecie janowskim, znaleziono na drodze martwe ciało poddanego austrjackiego Jana Walka, mającego 57 lat wieku i trudniącego się stolarstwem u właściciela wsi pomienionej. Śledztwo policyjne wykazało, że żona zmarłego, Wiktorja, mająca 42 lat wieku, pozostawała w stosunkach miłosnych z kowalem miejscowym Wojciechem Wojtaszkiem, mającym 21 lat wieku; zmówiwszy się z nim, ażeby zabić swego męża, żona posłała tego ostatniego po wódkę do karczmy znajdującej się o wiorstę, sama zaś pobiegła dać znać o tem kowalowi Wojtaszkowi, który wziąwszy strzelbę i ukrywszy się za drzewem przy drodze, w chwili gdy Walko wracał z karczmy do domu, zabił tego ostatniego na miejscu wystrzałem z strzelby. Przestępcy zostali aresztowani i oddani pod sąd. (*Dzien. Gub. Lub.*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **W sprawozdaniu Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego za 1872/3 rok akademicki** czytamy: Oprócz załatwiania spraw bieżących, działalność rady uniwersyteckiej w ubiegłym roku akademickim zależała na roztrząsaniu i rozstrzyganiu niektórych kwestij, podnoszonych w fakultetach pod względem spraw wewnętrznych fakultetowych. Tak naprzykład, fakultet historyczno-filologiczny, powołując się na to, że na zasadzie zatwierdzonych przez Ministerstwo Oświecenia Publicznego przepisów co do podziału fakultetu historyczno-filologicznego na oddziały, historja literatury ruskiej wykładana jest tylko na 3-m i 4-m kursie oddziału słowiańsko-ruskiego, jako przedmiot główny, oraz oddziału klasycznego i historycznego, jako przedmiot drugorzędny, uznał za niemożebne wyłożyć kurs całkowity historji literatury ruskiej w ciągu dwóch lat, po 3 lekcje na tydzień, i zarazem — za niestosowne obciążać studentów 3-go i 4-go kursu większą liczbą lekcij; fakultet przeto zaproponował: podzielić kurs całkowity literatury ruskiej na 4 lata, tak, ażeby nowsza literatura ruska wykładana była na 1-m i 2-m kursie, literatura zaś ludowa i literatura starożytna—na 3-m i 4-m kursie; z powodu zaś niedogodności, pochodzącej ztąd, że dla studentów 3-go i 4-go kursu oddziałów klasycznego i historycznego, przedmiot drugorzędny staje się przedmiotem głównym, fakultet zaproponował, ażeby postanowiono: cenzury uzyskane na 1-m i 2-m kursie z historji literatury ruskiej, nie mają być uważane jako cenzury z przedmiotu głównego w tych oddziałach, którym takowy jest wykładany jako przedmiot drugorzędny. Rada uniwersytecka, na posiedzeniu z 18 czerwca 1873 roku, zatwierdziła propozycje pomienione fakultetu historyczno-filologicznego.

Fakultet fizyko-matematyczny roztrząsał kwestję obsadzenia docentury wakującej na tym fakultecie. Profesor Popow przekładał o niezbędności obsadzenia tej docentury wykładającym chemję techniczną, na tej zasadzie, że docentura pomieniona wakuje na fakultecie z powodu właśnie uwolnienia od tych obowiązków byłego docenta na katedrze chemji technicznej; że wszystkie uniwersyteta w Cesarstwie mają po trzech etatowych wykładających chemję i że w uniwersytecie tutejszym, wykładający chemję powinni zadosyć uczynić potrzebom nie tylko fakultetu fizyko-matematycznego, lecz także lekarskiego. Profesor Wostokow oświadczył się za niezbędnością obsadzenia docentury wakującej wykładającym astronomję, przyczem wykazywał niemożebność wykładania przez jednego profesora wszystkich części astronomji w takich rozmiarach, jakie są wymagane dla słuchaczy uniwersytetu. Przy roztrząsaniu tej kwestji na posiedzeniu rady, dziekan fakultetu lekarskiego, profesor Brodowski, dowodził ze swej strony niezbędności posiadania w uniwersytecie trzeciego wykładającego chemję, z powodu potrzeb fakultetu lekarskiego. Podczas długich rozpraw rady w tej kwestji, rektor oświadczył, że dla zapewnienia wykładu należytego chemji w uniwersytecie, podejmuje się wstawić o zaprowadzenie docentury prywatnej na katedrze chemji technicznej. Rada uniwersytecka, wziąwszy na uwagę oświadczenie rektora i tę okoliczność, że fakultet fizyko-matematyczny, większością 5-u głosów przeciw 4-m, rozstrzygnął kwestję na korzyść katedry astronomji, postanowiła: odstąpić wykładającemu astronomję, wakującą na fakultecie fizyko-matematycznym docenturę i upraszać o zaprowadzenie docentury prywatnej na katedrze chemji technicznej, z wyznaczeniem przyszłemu docentowi prywatnemu na tej katedrze wynagrodzenia za wykłady w stosunku płacy docenta, z funduszów specjalnych uniwersytetu. Decyzja rady oddaną została do uznania kuratora okręgu.

Fakultet lekarski, że względu na to, że egzamina praktyczne studentów 5-go kursu, odbywające się obecnie w końcu roku akademickiego, przeszkadzają studentom w ich zatrudnieniach praktycznych w klinikach, ze szkodą dla powodzenia tych zatrudnień, upraszał radę o przeniesienie tych egzaminów na czas po-wakacyjny. Rada uznała, że prośba fakultetu zasługuje na uwzględnienie i oddała takową do decyzji kuratora okręgu. Kurator odezwą z 23 maja 1873 roku, zatwierdził postanowienie rady co do zmiany terminu odbywania egzaminów pomienionych.

Zarząd uniwersytetu, w którym koncentruje się przeważnie działalność gospodarczo-administracyjna uniwersytetu, odbywał posiedzenia co tydzień, dla rozstrzygania spraw bieżących z dziedziny pomienionej.

Z sum etatowych, przeznaczonych na płace dla składu osobistego uniwersytetu, na pomoce naukowe, tudzież na wydatki gospodarskie i inne, wydano w 1872/3 roku akademickim:

a) na płace dla składu osobistego 185,963 rs. $71\frac{1}{2}$ kop.

b) na pomoce naukowe, tudzież na wydatki gospodarskie i inne 42,487 rs. 1 kop.

Z dniem 1-m sierpnia 1873 roku pozostawało w rozporządzeniu zarządu 109,961 rs. $98\frac{1}{2}$ kop.

W ciągu roku wykonane zostały następujące roboty ważniejsze w gmachach uniwersytetu: dobudowano trzecie piętro w teatrze anatomicznym, urządzono 5 pokojów dla chorych poddawanych operacjom przy szpitalu św. Ducha, wyreperowano rury od pożaru i wodociągów i t. d. Ogółem na sumę 7,464 rs. $50\frac{1}{4}$ kop.

Oprócz tego, za sumę 18,241 rs. 66 kop., oddaną do rozporządzenia uniwersytetu warszawskiego, tytułem kredytu nadzwyczajnego na rok 1873, na wydatki dla doprowadzenia do stanu należytego gmachów uniwersyteckich, przystąpiono już do robót około wyrestaurowania i przerobienia gmachów uniwersytetu, obserwatorjum astronomicznego, laboratorjów, teatru anatomicznego i klinik.

Co się tyczy środków specjalnych uniwersytetu, do sumy 23,631 rs. $40\frac{3}{4}$ kop., którą uniwersytet miał do swego rozporządzenia w dniu 1-m sierpnia 1872 roku, przybyło w ciągu roku sprawozdawczego 29,053 rs. 32 kop.; razem było w roku ubiegłym funduszów specjalnych uniwersytetu 52,684 rs. $72\frac{3}{4}$ kop. W ciągu roku wydano na płace lub wynagrodzenia dla wykładających i urzędników nadetatowych, tudzież na płace dla oficjalistów z wolnego najmu, na drukowanie prac naukowych osób zostających przy uniwersytecie, na wydawnictwo „Uniwersyteckich Wiadomości", na komisorja w celu naukowym, na stypendja i zapomogi dla studentów niezamożnych i t. d. 18,560 rs. $11\frac{3}{4}$ kop. Z końcem ubiegłego roku akademickiego pozostawało funduszów specjalnych 34,124 rs. 61 kop.

W końcu swego sprawozdania, uniwersytet wspomina z wdzięcznością, że jak w latach poprzednich, od czasu istnienia uniwersytetu, tak samo i w ubiegłym roku akademickim, spółczucie społeczeństwa dla kształcącej się młodzieży i dla potrzeb uniwersytetu znalazło swój wyraz w licznych ofiarach na rzecz niezamożnych studentów i na korzyść instytucij naukowo-pomocniczych uniwersytetu.

Ofiary na rzecz niezamożnych studentów podane były szczegółowo w Nr. 256 *Dziennika Warszawskiego*. Przytoczymy przeto obecnie jedynie ofiary na korzyść instytucij naukowo-pomocniczych uniwersytetu.

Na rzecz gabinetu fizycznego ofiarowany został zegar astronomiczny, wartości 90 rs. Gabinet zoologiczny otrzymał w darze 3,183 przedmiotów, wartości 1,972 rsr.; z tych na szczególną uwagę zasługują dwa niedźwiedzie południowo-amerykańskie i jeden dzik; oprócz tego, petersburgskie Towarzystwo ekonomiczne ofiarowało temuż gabinetowi wszystkie swoje wydawnictwa. Dla gabinetu chemji technicznej, były wydział departamentu górniczego ofiarował 94 egzemplarze okazów kopalnych z gór, wartości 68 rs. 50 kop. Klinika szpitalna chirurgiczna otrzymała w darze przyrząd Bonnet'a, wartości 30 rs. Na rzecz gabinetu zootomicznego ofiarowano 7 przedmiotów, wartości 15 rsr. Ofiary na rzecz biblioteki uniwersyteckiej wyszczególnione są w oddziale instytucij naukowo-pomocniczych uniwersytetu; do wyszczególnionych tam ofiar dodać należy, że rzeczywisty radca stanu J. J. *Płoński* ofiarował na rzecz tejże biblioteki autograf Cesarzowej Katarzyny II.

---

* *Prezes Towarzystwa Osad Rolnych i Przytułków Rzemieślniczych*, podaje do wiadomości publicznej, iż w dniach 29 listopada (11 grudnia) i 6 (18) grudnia r. b. następne **osoby przyjęte** zostały **do grona Członków honorowych**: Baumritter Maksymiljan, Drewnowska Matylda, Grużewska Franciszka, Gościmska Aleftina, Dr Hassewicz, Hlebicki-Józefowicz Henryk, Korejwo Wiktor, Lewita Ludwik, Łaszczyński Jakób, Mizerski Stefan, Prozor Konstanty, Perl Dawid, Sumiński Marceli, Sommer Alfons, Schürr August, Schürr Aleksander, Schürr Wiktor, Sułowski Mieczysław, Uszyński Lucjan, Wizbek Henryk, Wereszczaha Franciszek, Zwierkowski, Zarembski Teofil, Żarnowski Stanisław.

---

* **Tydzień giełdowy.** Kierujące na giełdzie warszawskiej ustosunkowaniem się kursów weksli zagranicznych, notowania berlińskie tak biletów naszych, jak i weksli na Warszawę, w ubiegłym tygodniu tak były zmienne, że tendencja pierwotna, która się była zadeklarowała ze stanowczym zwrotem ku obniżce, zaraz w następnych dwóch dniach uledz musiała przeciwnemu prądowi i dopiero ku końcowi tygodnia, przy zmniejszonym popycie, przeprowadzoną być mogła, kiedy Petersburg i Berlin z małą różnicą przysłali nam widoczną poprawę zasadniczych do obliczenia służących kursów. Obniżenie na stanowisku poniedziałkowem najmniej dotknęło weksle 3-miesięczne na Berlin, które dla różnicy między tamtejszym bankowym a prywatnym dyskontem bardzo były poszukiwane, i ledwo $\frac{1}{12}$ straciły zeszedłszy z 111,70—111,40 na $111,62\frac{1}{2}$—$111,32\frac{1}{2}$; krótko-terminowy Berlin cofnął się o $\frac{1}{3}$% z $110,47\frac{1}{2}$—$120,17\frac{1}{2}$ na $110,17\frac{1}{2}$—$109,87\frac{1}{2}$. Inne miejscowości niemieckie długo-terminowe straciły $\frac{1}{4}$%, traktowane początkowo po $110,62\frac{1}{2}$—$110,32\frac{1}{2}$, stanęły nakoniec na 110,40—110,10. Londyn 3-miesięczny obniżył się o 1 kop. z 7,43—7,41 na 7,42—7.40; za krótki żądano 7,43. Paryż z88,80 zamknął na $88,72\frac{1}{2}$—$88,42\frac{1}{2}$. Ruch wsteczny kursów berlińskich najwięcej uwydatnił się na wiedeńskiej dewizie, która 2-miesięczna w żądaniu spadła na 96,90 ($107\frac{3}{8}$), a z krótkim terminem na $97,87\frac{1}{2}$ ($108\frac{3}{4}$).

Tranzakcje w wekslach w zmiennym ruchu kursowym mało okazują ożywienia, albowiem z wyjątkiem dnia wtorkowego, w którym obroty były rozmiarów średnich, w innych dniach tak były ograniczone, że razem obliczony ogół nie dosięga okresu miernych. Trudności w dostaniu pierwszorzędnego papieru 3-miesięcznego na Berlin, uszczupliły cyfrę operacij w wekslach niemieckich. Inne dewizy w miarę zapotrzebowań były dostarczane. Petersburg 3-miesięczny w znaczniejszych sumach kupowano po kursie między $98\frac{1}{8}$ i $98\frac{1}{4}$, krótkie przekazy brakowały przy zapłacie al pari.

W papierach publicznych interesy nie cieszyły się znaczniejszym ożywieniem i skutkiem tego kursy pozostawały pod naciskiem usposobienia zniżkowego. Jedynie listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego 5% kupowane w większych sumach, utrzymały się na pierwotnem stanowisku 93,15—92,85. Listy zastawne 4% w obu serjach uległy obniżeniu: 1-a zeszła z 94,70—94,40 na 94,50—94,20, 2-a z 94—93,70 na 93,85—93,55. Listy zastawne m. Warszawy w 1-ej serji ustąpiły z 89,55—89,25 na 89,50—89,20, 2-a bez obrotów pozostała przy 88,35—88,05. Listy likwidacyjne cofnęły się także z 79,20 78,90 na 79,15—78,85. Listy zastawne m. Łodzi traktowane z początkiem tygodnia między $80\frac{1}{4}$ i $79\frac{3}{4}$, stanęły przy zamknięciu znowu na $81\frac{1}{4}$—$80\frac{3}{4}$.

Akcje kolei żelaznych w dotychczasowym zastoju. Poprawę kursu zyskały jedynie akcje warszawsko-wiedeńskie, postąpiwszy o 1%, na $95\frac{1}{2}$—$94\frac{1}{2}$. Kursy innych są: warszawsko-bydgoskie małe $70\frac{1}{2}$—70, warszawsko-terespolskie $113\frac{1}{2}$—$112\frac{1}{2}$, łódzkie 102—100. Duże bydgoskie zawsze mają chętnych nabywców po 74 za sto, brak podających.

Akcje tutejszych banków prywatnych i w upłynionym tygodniu, mimo podwyższonych notowań, tranzakcij nie wykazują. Żądano za akcje banku handlowego 1-ch 3-ch emisij 266, dyskontowego 240, przy płacących 263 i 235, 4-a emisja po 102 i banku łódzkiego po 94 pozostały w zaofiarowaniu.

Z innych wartości pokup miały listy zastawne Cesarstwa 5%, po kursie między 105,40 i 105; również obracano w małych partjach pożyczki premiowe, z których 1-a emisja w żądaniu stanęła na 162, 2-a na 159. *(Gaz. Hand.)*

Z INNYCH GUBERNJI.

* Gmina włościan-właścicieli **słobody moskiewskiej w powiecie petersburgskim**, powodowana spółczuciem dla mieszkańców gubernji samarskiej, cierpiących głód, na zebraniu wiejskiem, odbytem 21 listop. r. b., uchwaliła ofiarować z kapitału należącego do gminy *trzysta rs.* na rzecz cierpiących niedostatek mieszkańców gubernji pomienionej, i złożyła tę kwotę gubernatorowi petersburgskiemu, dla odesłania jej stosownie do przeznaczenia. *(Gon. Urzęd.)*

* **W obwodzie wojska dońskiego zaczynają zakładać** stopniowo fabryki. Niedawno czech Biederman i Spółka podali rządowi obwodowemu prośbę o udzielenie im 500 dies. gruntu, niedaleko od Staroczerkaska, dla założenia papierni. Zobowiązują się oni wznieść w ciągu dwóch lat fabrykę i płacić za grunt pomieniony, który nie przynosił dotąd żadnego dochodu, po 25 kop. za diesiatynę w ciągu pierwszych 5-u lat, po upływie których, czynsz ten ma być podniesiony. Papier ma być wyrabiany z sitowia. *(Gon. Urzęd.)*

* Komisja do urządzenia w Moskwie **wystawy** wiosennej **ogrodnictwa** odbyła już dwa posiedzenia. Plan wystawy jest bardzo piękny i ułożony został, jak donosi *Goniec Przem.*, całkiem w nowym guście, niemającym żadnego podobieństwa do poprzednich wystaw. Program wystawy został roztrząśnięty i ma być wkrótce rozesłany wszystkim osobom trudniącym się ogrodnictwem.

* Dnia 13 listopada, o świcie, **w m. Suzdalu** (w gub. włodz.) ukazał się **wilk wściekły**. Pokąsawszy bardzo mieszczanina Pachomowa, którego spotkał koło cerkwi Matki Boskiej Smoleńskiej, wilk pobiegł do gościnnego dworu, gdzie pokąsał psy miejscowe i stróża i pobiegł następnie ku rzece Kamience; wilka zabiło tu dwóch włościan, którzy przyszli po wodę i z których jeden został dość silnie pokąsany. Wilk pokaleczył ogółem 8 osób. *(Gon. Urzęd.)*

Ruch handlu jarmarcznego w Rosji za ostatnie lat pięć 1868—1872 r.

III.

JARMARKI DRUGIEGO RZĘDU.

(Dalszy ciąg [1]).

14. *Jarmark na św. Aleksego w m. Kotielniczu (w gubernji Wiackiej).*

(Na konie od 1 do 18 marca, na towary od 1 do 23 marca.)

A. Przywieziono i sprzedano towarów:

Ważniejszych:		W 1868 r. Ruble.
a) *Ruskich:*		
Bawełnianych	przywieziono	257,431
	sprzedano	143,543
Indygo	przywieziono	83,700
	sprzedano	74,500
Płótna	przywieziono	57,000
	sprzedano	57,000
Futer	przywieziono	79,900
	sprzedano	66,000
Skór i wyrobów skórzanych	przywieziono	86,000
	sprzedano	81,000
Żelaznych	przywieziono	54,500
	sprzedano	45,500
Koni	przywieziono	39,000
	sprzedano	31,000
W ogóle towarów ruskich	przywieziono	1,155,726
	sprzedano	896,398
b) *Zagranicznych:*		
Indygo	przywieziono	97,500
	sprzedano	57,500
W ogóle towarów zagranicznych	przywieziono	169,800
	sprzedano	110,300
W ogóle wszystkich towarów	przywieziono	1,325,526
	sprzedano	1,006,698

B. Otrzymano dochodu

a)	Przez mieszkańców z najmu domów i sklepów	1,350
b)	Przez miasto z należących do niego miejsc i sklepów w gościnnym dworze	3,062

Największy przywóz w 1868 r.—za 257,000 rub., przedstawiały ruskie wyroby *bawełniane*, których sprzedano przeszło połowę (za 143,000 rub.) Każdego z innych ważniejszych towarów ruskich przywieziono za dziesiątki tysięcy rubli, lecz sprzedaż ich była bardzo zadawalniającą: wszystkie były rozprzedane albo całkowicie (*płótno*), albo prawie bez pozostałości. W taki sposób i sprzedaż wszystkich w ogóle ruskich towarów wynosiła blizko $\frac{3}{4}$ przywozu. Więcej niż połowę wszystkich towarów zagranicznych przedstawia *indygo* (za 97,000 rub.), którego sprzedaje się około $\frac{3}{5}$. Ogólne sumy obrotów we wszystkich towarach w ciągu pięciolecia 1864—1868 r. były następujące:

	Przywieziono. Ruble.	Sprzedano. Ruble.
W 1864 roku	1,049,950	604,150
„ 1865 „	1,376,500	1,006,420
„ 1866 „	1,587,895	1,218,255
„ 1867 „	764,950	95,580
„ 1868 „	1,325,526	1,006,698
Średnio rocznie	1,220,964	786,220

Wyjątkowo niezadawalniającym był jarmark w 1867 r., na którym, przy dwa razy mniejszym przywozie niż w roku poprzedzającym, było sprzedane mniej niż za 100,000 rub. to jest około $\frac{1}{8}$ przywozu tego roku i około $\frac{1}{13}$ sprzedaży w 1866 roku. W innych latach przywóz wachał się pomiędzy 1 a $\frac{1}{2}$ miljona rubli, a w 1865, 1866 i 1868 r. sprzedano nieco więcej niż za 1 miljon rub., zaś w 1864 r. za 6000,000 rub., średnio rozprzedaje się rocznie około $\frac{2}{3}$ przywozu. *(Goniec Urzęd.)*

(D. c. n.)

[1] Patrz Nr. 260 *Dzien. Warsz.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Korespondent *Norda* pisze z Wersalu pod d. 20 grudnia: Przeciwnicy p. Magne odnieśli dziś małe powodzenie, którego znaczenia nie należy wprawdzie przesadzać, lecz jeśli przyjdzie zestawić je z licznemi artykułami ogłoszonemi przez rozmaite organa większości, mającemi na celu odłączenie odpowiedzialności pana Magne, od odpowiedzialności gabinetu, w kwestjach dotyczących budżetu ministerstwa wojny, można dopatrzyć się w tej manifestacji wskazówki usposobienia nieżyczliwego dla ministra finansów a ztąd wyciągnąć wniosek, że pod tem wszystkiem ukrywa się jakaś intryga ministerjalna. Z tem wszystkiem jednak, wątpliwem jest ażeby prawica przyłączyła się do działań mających na celu obalenie pana Magne, i dziś już nawet wiadomem jest, że jedynie dla tego, aby nie zachwiać położenia tego ministra i nie faworyzować dążności pana Audiffret-Pasquier, znaczna liczba deputowanych głosowała we czwartek przeciwko powiększeniu kredytu dla ministra wojny. Lewica i prawica ułożyły się już przed rozpoczęciem posiedzenia, ażeby głosować za owem podwyższeniem; zgodzono się o to, iż kontr-admirał Montaignac, przed głosowaniem odczyta notę przygotowaną przez zebranie lewego środka, do którego sam należy, w której to nocie miał oświadczyć, iż nie ma w tem żadnej nieprzyjaznej dążności przeciwko ministrom właściwym i że tak jego przyjaciołom jak i jemu samemu idzie o to, ażeby w tem wystąpieniu nie upatrywano kwestji ministerjalnej teki. Gdy jednakże p. Montaignac nie odczytał wcale owej noty, bądź to z przyczyny, że zaskoczyło go zamknięcie posiedzenia, bądź z jakichś innych powodów, wówczas wielu z deputowanych nie chciało się przyłączyć do taktyki zbyt osobistej p. Audiffret-Pasquier'a, głosując za propozycją, której jego mowa nadała charakter formalnej nagany i dla ministra wojny, połączonego bezpośrednio z tą sprawą, i dla p. Magne, którego projekt ów dotykał silnie, jakkolwiek bez wymienienia jego nazwiska. Teraz, powiedzmy słówko o głosowaniu dzisiejszem. Dwie poprawki wnoszące zmniejszenie kredytów żądanych dla budżetu ministra finansów, zostały kolejnie—pierwsza odrzuconą, druga zaś wziętą pod rozwagę, pomimo usiłowań p. Lefebure, nowego podsekretarza stanu, który chciał odrzucenia jej. W pierwszej szło tylko o zmniejszenie o 20,000 franków wydatków na personel, lecz wyjaśnienie dane przez autora owej poprawki, p. Franciszka Rive, nadały jej znaczenie nagany dla ministra za to, iż tenże nie zrobił podczas swego urzędowania oszczędności podobnej sumy, za którą izba głosowała w przeszłym roku. Co się tycze drugiej poprawki, to ta zmniejsza o 500,000 franków powiększenie kredytu żądanego na tak zwany materjał, który i tak już wynosił 1,800,000 franków. P. Lefebure usprawiedliwiał to podwyższenie przez konieczność utrzymania służby pożyczkowej i obsługi do pobierania podatków, lecz p. Tirard, autor poprawki, odpowiedział na to, że wydatki pożyczkowe nie były zmniejszonemi w roku 1872, a przecież wówczas kredyt oznaczony w budżecie był daleko mniejszy.

* Według ostatnich wiadomości z Hiszpanji, zajmują się bardzo w tym kraju przyszłem zebraniem się korterów ustawodawczych. Rząd bardziej niż kiedykolwiek nalega o to, ażeby wybory uzupełniające odbyły się bezzwłocznie; zależy mu bardzo na zapełnieniu próżni wytworzonej na ławkach ministerjalnych, spowodowanej zanominowaniem znacznej liczby deputowanych z pomiędzy swoich przyjaciół na posady administracyjne. Przeciwnie, komisja nieustająca, złożona przeważnie z przeciwników pana Castelara, chce odłożyć wybory, ażeby przyjaciele gabinetu znaleźli się w mniejszości w kortezach. Czas upływa, dzień zebrania kortezów nadchodzi a żadne stanowcze postanowienie nie zostało przedsięwzięte. Wkrótce już będzie za późno przystępować do wyborów uzupełniających przed zebraniem się kortezów. Prawdopodobnie pan Castelar podwoi usiłowania w czasie dwóch tygodni, które mu pozostają jeszcze dla przeprowadzenia swoich zamiarów. Zresztą, ostatnie wypadki polepszyły w pewnej mierze moralne położenie prezydenta rzeczypospolitej hiszpańskirj; wprawdzie Kartagena opiera się jeszcze, lecz rząd postanowił wysłać natychmiast znaczne posiłki armji oblegającej, tak iż będzie ona w możności przystąpić do stanowczego szturmu. Na północy także interesa idą pomyślniej. W d. 10 b. m. karliści usiłowali wyprzeć jenerała Moriones z pozycji, które on zdobył w dniu poprzednim w okolicach Tolozy, z kąd mógł zaopatrywać w żywność to miasto, które już spożyło ostatni kęs chleba; lecz jenerał republikański stawił się mężnie, chociaż utrzymał się nie bez poniesienia strat znacznych. Nie zdaje się, ażeby karliści od owej chwili ponawiali atak—bitwa zapowiadana jako nieunikniona przed trzema dniami, nie odbyła się dotąd. Czy taka nieczynność ze strony powstańców spowodowaną została zamięszaniem jakie się wkradło do ich szeregów z powodu pojawienia się na scenie działań proboszcza Santa-Cruz? Wiadomości pochodzące ze źródła karlistowskiego, które tak długo zaprzeczały temu faktowi, przyznają dziś jego prawdziwość; lecz dodają, że sławny dowódca bandy, i teraz znowu zgodził się na opuszczenie swoich zamiarów i wyszedł za granicę do Francji, gdy tym czasem powstańcy zgromadzeni pod jego dowództwem połączyli się z oddziałem Lizarragi. Czy załatwienie tej trudności wpłynie na ponowienie kroków wojennych z wojskami Morionesa lub Lamy? nie wiadomo. W każdym razie powodzenia odniesione w dniach 9 i 10 grudnia oraz zaopatrzenie w żywność Tolozy, będące ich następstwem, stanowią dla rządu Madryckiego korzyść moralną, która będzie miała znaczenie i wpływ na wypadek sporów istniejących pomiędzy nim a komisją nieustającą. Lecz najpoważniejszem zwycięztwem, odniesionem przez p. Castelara, jest dość niespodziane rozwiązanie kwestji statku *Virginius*. Prezydent Grant miał oświadczyć, że ów statek pojmany przez *Tornado*, nie należał do narodowości amerykańskiej, a wiadomość ta sprawiła w Madrycie radość łatwą do pojęcia. Tak więc wypadek ów, który zagrażał tak smutnemi następstwami panu Castelarowi, wyszedł ostatecznie na jego korzyść i chwałę. Popularność jaką z tego powodu pozyska, uczyni opór ze strony komisji nieustającej bardzo trudnym.

* *Goniec Urzędowy* w ostatnim tygodniowym przeglądzie politycznym pisze: „W ciągu przeszło dwóch miesięcy nie tylko Francja, ale i pozostałe państwa Europy zwracały natężoną uwagę na bieg procesu marszałka Bazaine. Nakoniec niedawno w Wersalu zakończył się ten długi dramat, który rozpoczął się kapitulacją pierwszorędnej twierdzy Metz, z wojskową załogą liczącą przeszło 150,000 ludzi, i który tak fatalnie skończył się dla francuzkiego marszałka—wyrokiem skazującym go na zdegradowanie i karę śmierci.

„W postanowieniu sądu wojennego, złagodzonem następnie przez prezydenta rzeczypospolitej (na 20 lat więzienia), nie można nie widzieć słusznego odwetu za bezprzykładny w historji wojskowej państw europejskich postępek, i pod tym względem sąd wojenny, w składzie którego znajdowali się przedstawiciela całej armji francuzkiej, postąpił według obowiązku honoru, sumienia i według prawa. Nie wdając się w roztrząsanie, w jakim stopniu przestępstwo marszałka ma pojedynczy lub ogólny charakter, rezultat tego znakomitego procesu powinien widocznie przynieść nie mały pożytek w przyszłości: w procesie tym zawiera się obraz chorobliwej, powszechnej demoralizacji, która pociągnęła za sobą cały szereg rządowych i społecznych bezładów, osłabienie należytej karności i nakoniec brak ścisłej i racjonalnej kontroli ze strony władzy centralnej, co wszystko razem wzięte rozkołatało drugie cesarstwo francuzkie, skompromitowało sztandar wojskowy i obraziło wewnętrzne poczucie poważania samego siebie, narodowej dumy i honoru.

„Z powodu potępienia marszałka Bazaine, tak francuzka jak i pozostała europejska prasa wypowiedziała się dość wstrzemięźliwe, prawie jednogłośnie uznała go za winnego, a zapadły w sądzie wojennym wyrok—za właściwy, chociaż w różnych stopniach, stosownie do tego w jakim obozie zachodziło ocenienie tej kwestji.

„Jakie owoce wyda doznana w ostatnich trzech latach przez Francję ciężka próba—trudno przewidzeć; lecz w każdym razie, wykrycie tych wad, które ujawniły się w ciągu samego procesu, i które oddawna gnieździły się w wyższych sferach drugiego cesarstwa, już może stanowić pewną rękojmię na przyszłość.

„Pomimo wyrażanego przez niektóre organa prasy zagranicznej powątpiewania o trwałości i stałości obecnego rządu, można już teraz wnosić z niektórych rozporządzeń i projektów do praw, że prezydent rzeczypospolitej marszałek Mac-Mahon, zamierza utrwalić i wzmocnić zarząd centralny przez wprowadzenie najsurowszej karności, rozszerzenie władzy administracyjnej i ustanowienie czujniejszej kontroli nad niespokojną prasą.

„W taki sposób obecnie w komisji trzydziestu wypracowywają się: nowa konstytucja, mająca za przedmiot przedłużenie na 7 lat prezydentury marszałka Mac-Mahona „septennat", prawo o policji municypalnej, o mianowaniu merów, oraz nowa ustawa o sprawach prasowych.

„Niezawodnie mające nastąpić reformy nie obejdą się bez walki, szczególnie w obec licznych stronnictw, dążących każde do urzeczywistnienia swych myśli politycznych; ale nie bez pewnej podstawy można przypuszczać, za zdrowy rozsądek publiczny i powszechne pragnienie i potrzeba stosunkowego porządku, koniec końcem ściągną większość na stronę ustanowionego rządu w osobie teraźniejszego prezydenta.

„Walka, o której mowa, wynika wprost z przewrotów ostatniego czasu i ma charakter czysto socialno-polityczny, a dla tego nic przedstawia nic szczególnie nowego lub bezprzykładnego.

„Ale obok tej walki, odbywającej się, że tak powiemy, w dziedzinie interesów świeckich, zwraca na siebie szczególną uwagę powstały w ostatnim czasie ruch w łonie kościoła katolickiego, który jawnie wyraża nieprzyjazne stosunki, nie tylko biskupów katolickich, ale i samej głowy kościoła rzymskiego z państwami północnej i środkowej Europy.

„Rząd pruski, który wywołał najwięcej narzekań ze strony Watykanu, bez zboczenia trzymając się swego programatu, w liczbie spraw na porządku dziennym wniósł do izby deputowanych projekt obowiązkowego ślubu cywilnego i oddanie władzom cywilnym spraw co do prowadzenia ksiąg metrycznych.

„W projekcie do prawa w tej ważnej kwestji wykazane są pomiędzy innemi braki i wady obowiązującego prawodawstwa i motywa, wywołujące nową rewizję istniejących w tym przedmiocie postanowień. Główniejsze z nich są następujące: trudności w danym wypadku znalezienia osoby duchownej, zgadzającej się na danie ślubu mięszanego; konfesyjne rozterki zachodzące w ostatnim wypadku w razie obowiązkowego ślubu kościelnego, takież samo niedogodności przy rozwiązaniu małżeństwa i nakoniec trudności napotykane przy spełnianiu obrzędów ślubnych przez członków korporacij religijnych, jakiemi są menonici, baptyści i inni. Na tych zasadach rząd uznał za konieczne oświadczyć się za obowiązkowym ślubem cywilnym.

„Starcie Hiszpanji ze Stanami Zjednoczonemi, z powodu statku „Virginius," przybrało widocznie pokojowy obrót, chociaż kwestją o wynagrodzenie obywateli północno-amerykańskich za straty, poniesione przy tym wypadku, oraz drażliwe oświadczenie Stanów Zjednoczonych o pożądanem zniesieniu niewolnictwa na wyspie Kubie, mogą dać powód do nowych nieporozumień.

„Wewnątrz Hiszpanji nieprzyjazne stronnictwa nie zaprzestają swej agitacji i pomimo niektórych pomyślnych poruszeń i powodzeń siły zbrojnej przeciwko karlistom i powstańcom, rząd republikański, a szczególniej prezydent rzeczypospolitej Castelar, zjednali sobie jakieś nieprzychylne usposobienie patrjotów za wymuszone ustępstwa prezydentowi Grantowi w sprawie o wydanie parostatku „Virginius" i pozostałej przy życiu części osady.

„Po krótkim poglądzie na główniejsze kwestje i epizody współczesnej polityki europejskiej, mające do pewnego stopnia trwożący i wyczekujący charakter, nie można nie zwrócić jeszcze raz szczególnej uwagi i na uroczystości wywołane przez 25-letni jubileusz koronowanego reformatora i odnowiciela państwa austro-węgierskiego.

„Cesarz Franciszek-Józef, przy wstąpieniu na tron miał przed sobą trudne, można powiedzieć odwieczne zadanie—skupienia, zjednoczenia różnorodnych żywiołów i narodowości rozległego jego cesarstwa, drogę roztropnie liberalnych przekształceń. Umiał stanąć oko w oko tak z nieprzezwyciężonemi na pozór trudnościami, jak i z różnoplemiennemi ludami, których żywotne interesa, tradycja, religja, zwyczaje — jednem słowem cały ustrój polityczny i społeczny, różniły się wzajemnie jak przeszłość od przyszłości. W tem to właśnie pojednaniu przeszłości z teraźniejszością zawiera się zasługa polityczna cesarza Franciszka-Józefa i tej zawi-

kłanej, sumiennej i potężnej pracy, zawdzięcza on liczne owacje, które zbiegły się do tronu koronowanego jubilata.

„Nie mówiąc już o wiernopoddańczych oświadczeniach podwładnych mu ludów, administracji państwa i deputatów wszystkich stanów, armji i floty, i wszystkie Osoby koronowane nadesłały mu, nie tylko zwykłe w podobnych wypadkach powinszowania, lecz własnoręczne odezwy, tak, że obchód jubileuszu cesarza austrjackiego nie ograniczył się wyłącznie na uroczystości narodowej, lecz przybrał niejako znaczenie europejskie i polityczne. Najpochlebniejsze dla niego manifestacje, wypowiadane były w całej prasie, a szczególniej w niemieckiej, co stanowi jawny dowód, że pomiędzy dworami pruskim i austrjackim nastąpiło szczere przyjazne zbliżenie, oparte na wzajemnem poważaniu. Takie powszechne sympatyczne i pokojowe usposobienie umysłów i życzliwość dla sprawy odnowienia cesarstwa austro-węgierskiego, powinny stanowić pewny zakład pokojowych w przyszłości stosunków państw europejskich.

„Jednocześnie z uroczystościami jubileuszowemi i na pamiątkę tych dni, ukazał się cały szereg dobroczynnych postanowień, tak ze strony cesarza, jak i ze strony społeczeństwa.

„Przez oddzielny manifest Franciszka-Józefa zostali ułaskawieni wszyscy przestępcy przeciwko władzy najwyższej. Oprócz tego cesarz poruczył ministrowi sprawiedliwości, w określonych rozmiarach rozciągnąć to ułaskawienie na inne przestępstwa i przekroczenia, a w szczególności na przestępstwa popełnione po raz pierwszy i w uniesieniu jakiej namiętności.

„Przez własnoręczne listy do prezesów gabinetów austrjackiego i węgierskiego, cesarz Franciszek-Józef poruczył oznajmić szczególną Monarszą swoją wdzięczność za wynurzone mu przez jego ludy wiernopoddańcze przywiązanie, dodając, że jak dotychczas, tak i odtąd użyje wszelkich sił dla utrwalenia pomyślności i dobrobytu ludu.

„Pragnąc utrwalić w potomności pamięć o walecznych czynach, poświęceniu, męztwie i wierności do tronu całego wojska austro-węgierskiego w ostatnich 20 latach, cesarz ustanowił oddzielny znak honorowy wojskowy, mianowicie medal brązowy.

„Na zakończenie należy wspomnieć o otwarciu w ostatnich czasach sesij parlamentarnych w dwóch drugorzędnych państwach—w Serbji i Rumunji.

„Mowa księcia Milana, miana przezeń przy otwarciu sesji Skupczyny serbskiej, w głównych rysach zawiera co następuje: wskazuje trudność położenia, w jakie postawiony był handel wskutku przesilenia finansowego i handlowego, ukazującego się na główniejszych rynkach i dotąd nie usuniętego. Dla tego przedstawia się za niezbędne, w celu usunięcia zależności handlu od zagranicznego kredytu, zwrócenie szczególnej uwagi na rozwój rolnictwa i przemysłu. Następnie przechodząc do kwestji kolei żelaznych, w przeświadczeniu jak żywotną dla państwa przedstawiają one kwestję, książę Milan oświadczył Zgromadzeniu, że rząd jego bezzwłocznie zajmie się ułożeniem w tym przedmiocie nowych planów, które będą złożone do roztrząśnięcia Zgromadzeniu Narodowemu.

„Na zakończenie polecił deputowanym szczególnie starać się o zachowanie równowagi w budżecie, ponieważ należy korzystać z kredytu tylko przy warunku tej równowagi i istnienia porządku w finansach państwa.

„W mowie tronowej księcia Karola rumuńskiego, mianej przy otwarciu sesji prawodawczej na szczególną uwagę zasługują: oświadczenie o ustanowieniu się dobrych stosunków z mocarstwami zagranicznemi, oraz pomiędzy władzami rządowemi, o konwencjach zawartych z rządem ruskim w przedmiocie kwestji pocztowej i z towarzystwami kolei żelaznych, o ustanowieniu nowych oddziałów telegraficznych, o wniesieniu projektu do prawa w przedmiocie przekształcenia cywilnego postępowania sądowego i założeniu banku dyskontowego i cyrkulacyjnego.

„Następnie książę Karol, tytułowany w Rumunji „Domnu" lub „Domnitor" z szczególnem zadowolnieniem wykazuje: postępy sił produkcyjnych w rolnictwie i w przemyśle w Księztwach Naddunajskich, o czem świadczy znaczna liczba medali i nagród, udzielonych na wystawie wiedeńskiej wystawcom rumuńskim, i pomyślne rezultata zastosowania prawa o organizacji sił zbrojnych i założenia szkoły dywizyjnej.

„Zwracając się do kwestji finansowej, książę wykazuje także zadawalniający stan, tak zewnętrznego, jak i wewnętrznego kredytu, który, dzięki emisji pożyczki na zastaw dóbr rządowych, i stopniowego powiększania się dochodów państwa (około 19 miljonów rocznie), oparł się potężnemu naciskowi rozległego przesilenia, panującego w swiecie finansowym.

„Na zakończenie swej mowy, książę Karol dodał:
„Nie tylko materjalne, ale i duchowne potrzeby by-„ły przedmiotem ciągłych starań władz publicznych „w państwie. Przez zatwierdzone przez was w roku „zeszłym prawo wybierania arcybiskupów i biskupów „i przez ustanowienie synodu, odbudowaliście kościół „rumuński na starożytnych podstawach, wskazanych dlań „przez postanowienia ekumeniczne i tradycje narodowe. „Najwyższa instytucja, reprezentująca kościół rumuń-„ski tak wewnątrz, jak i zewnątrz, zapewnia poszano-„wanie dogmatów i zachowanie karności."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 21 grudnia.* Z powodu śmierci królowej-wdowy Elżbiety pruskiej, marszałek-prezydent i małżonka jego złożyli dziś ambasadorowi niemieckiemu, hr. Arnim, wizytę celem wyrażenia swego spółubolewania.

* *Rzym, 21 grudnia.* Na dzisiejszym konsystorzu zamianowani zostali kardynałami: Chigi-Albani, nuncjusz papiezki w Paryżu, Facinelli-Antoniacci, nuncjusz papiezki w Wiedniu, Franchi-Oreglia, prymas węgierski, arcybiskup zalcburgski, ksiądz Tarquini i ksiądz Martinelli, oraz arcybiskupi paryski, tuloński i walencki.

* *Belgrad, 21 grudnia.* Dziennik urzędowy ogłasza dziś dekret księcia Milana, na mocy którego zniesioną zostaje kara cielesna w armji.

* *Londyn, 22 grudnia. Times* ogłasza list z przylądka Coast Castle z dnia 27 listopada, podług którego naczelny dowódzca oddziałów powstańczych w okręgu Elmina, dnia 25 listopada miał oświadczyć gotowność poddania się. Władze angielskie zażądały od niego przysłania 300 ludzi do robót drogi żelaznej, jako dowodu jego przychylności.

* *Waszyngton, 22 grudnia.* Podług wiadomości urzędowych, jeneralny prokurator państwa Stanów Zjednoczonych wynurzył zdanie, iż Hiszpanja udowodniła, że statek „Virginius" nie miał prawa używać flagi amerykańskiej z powodu, że uzyskał potrzebne dokumenta i świadectwa w sposób podstępny. Powiadają dalej, iż gabinet waszyngtoński gotów jest przyjąć wszelkie następstwa, wynikające z zawartego z Hiszpanją protokółu.

* *Penang, 20 grudnia.* Wojska niderlandzkie zajęły całą część kraju na lewym brzegu rzeki Atchin wraz z meczetem i posuwają się obecnie w kierunku południowym. Pochód wojsk jest utrudniony z powodu złych dróg. Atchińcy stawiają zacięty opór.

* **O okropnem rozbiciu się okrętu** donoszą co następuje: Okręt **„Ville de Havre"** odpłynął d. 15 listopada z Nowego-Jorku do Brestu i odbywał tę podróż bardzo pomyślnie aż do dnia 23, gdy z rana tegoż dnia o godzinie 2 uderzył o angielski okręt „Lochcara" z Glazgowa, skutkiem czego uległ zupełnemu rozbiciu. Załoga okrętu „Lochcara" dokładała wszelkich starań dla ratowania ludzi, a nawet dwie łódki okrętu „Ville de Havre" pomagały mu, lecz czas był za krótki, gdyż w niespełna 12 minut parowiec już znajdował się na dnie morza, i z liczby 313 osób będących na pokładzie, tylko 87 wyrwano z rąk śmierci. Pomiędzy ocalonemi znajduje się 53 męższczyzn i 10 kobiet. Okręt amerykański „Tremountain" przyjął rozbitków, którzy wylądowali w Brystolu.

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* **Hipolit Majewski**, wynalazca amerykańskich kropli przeciwko bólu zębów, powrócił w tych dniach z Wiednia do Warszawy. 7,572

Warszawa dnia 12 (24) grudnia.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Pojutrze*, w piątek, balet **Flick i Flock.**—Początek o godzinie 7 i pół. — *Wczoraj*, było osób 571.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Pojutrze*, w piątek, komedja **Pan Jowjalski.**—Początek o godzinie 7 i pół.— *Wczoraj*, było osób 230.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Jutro*, we czwartek, i *pojutrze*, w piątek, **koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Lewandowskiego i Kuhne.—Początek o godzinie 4 i pół; — cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Jutro i codziennie*, **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 8-ej.—Wejście kop. 15.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).
Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.
Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.
Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:
Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.
Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.
Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).
Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.
Przychodzą do Warszawy:
Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.
Osobowy o godz. 5 min. 26 po południu.
Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 5 z rana.

* W dniu 11 (23) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 60, wyzdrowiało 99, umarło 4, pozostało 1654 (mężczyzn 806 kobiet 848), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 173 kobiet 178.

Przyjechali: — Tajny radca *Bogolubow*, z St. Petersburga;—jenerał-major *Niejołow*, z Radzymina.

Wyjechali: — Jenerał-majorowie: *Bielawski*, do Moskwy, *Jegorow* i *Chlebnikow*, do St. Petersburga.

Ceny Targowe.
dnia 11 (23) Grudnia 1873 roku

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do Ruble sr. i kopiejki			
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	11	28	—	—	7	5
„ „ pstra i dobra	12	92	7	50	8	10
„ „ wyborowa	13	46	—	—	8	40
Żyto 232 „	9	60	5	15	6	—
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	8	48	4	80	5	30
Owies	5	28	3	15	3	30
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	65	2	—
Siano pud	—	—	—	38½	—	42½
Słoma „	—	—	—	25	—	27½

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.
Pszenicy 300, żyta 2000, jęczmienia 200, owsa 500 korcy.

Cena okowity dnia 11 (23) grudnia.

wiadro od rs. — garniec od rs.
Hurtowa składowa 5.71,8—5.73,4. — 1.86—1.86½.
Pojedyncza szynkarska — 1.88—1.89.
Stosunek garnca do wiadra 100:807¼. *(G. H.)*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 11 (23) Grudnia 1873 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	110	92½	110	62½
„ „ „	3 d.	110	70	110	40
Gdańsk „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	42½	7	40½
„	kr. ter.	—	—	—	—
Paryż . . . 300 Frank	10 d.	88	87½	88	57½
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	97	20	—	—
„ à vista		98	10	—	—
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	50	98	25
„ „ „	3 d.	100	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	142	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—			—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		95	50	94	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	50	70	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	74	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		113	50	112	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		102	—	100	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		248	—	240	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		125	—	124	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	50	94	20
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 1)		93	85	93	55
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 2)		93	15	92	85
5% Listy Zastawne miasta Warszawy 3)		89	55	89	25
„ „ „ II Serja		88	35	88	5
5% Listy Zastawne miasta Łodzi 4)		81	75	81	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 5)		79	15	78	85
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		98	—	97	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	75
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	75
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		162	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		159	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		105	50	105	20

1) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 2 k. —
2) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. 50.
3) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 12½.
4) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. k. 72²/₉.
5) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 23⅓.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 7556.

Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Wykaz ruchu i dochodu za m. Listopad 1873 r.

1. Za przewóz 30,119 osób — Rs. 45,326 k. 97
2. Za przewóz 1,555,879 pud. towarów — 102,996 k. 31
3. Dochody różne — 300 53

Razem Rs. 148,623 k. 81

W miesiącu Listopadzie 1872 r. dochód wynosił — 88,814 k. 22½

Zatem w Listopadzie 1873 r. dochód zwiększył się o — Rs. 59,809 k. 58½
czyli o 68 %

Od 1 Stycznia do 30 Listopada 1873 dochód wynosi — Rs. 1 376 701 k. 73
W tymże czasie 1872 r. — 974 513 k. 62

Zatem w r. 1873 więcej — Rs. 402,188 k. 11
czyli o 41 %

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 7573. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.*

Zawiadamia wszystkich interesowanych, że do uregulowania przed nim spadków:

1º po Rozalji Manasse wierzycielce rs. 3,545 z procentem na dobrach Wasilewicze i Świach Szymkowce w powiecie Augustowskim.

2º po Wiktorji Wasilewskiej współwierzycielce sumy rs. 433 kop. 40 z procentem na dobrach Wiktoryn w powiecie Sejńskim.

3º po Helenie Sylwestrowiczowej wierzycielce sumy rs. 786 z procentem na dobrach Jatwież w powiecie Augustowskim, a rs. 5039 z procentem na dobrach Hołny-Wolmera, Miłaszewszczyzna, Sałacie i Ustroń w powiecie Sejńskim hypotekowanym, oraz

4º po Janie Dziekońskim właścicielu majętności Kurczyniszki B i G w powiecie Sejńskim, wyznaczył dzień 9 (21) Marca 1874 roku.

J. Kowalski.

N. D. 7564. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Zawiadamia iż z powodu nastąpionej śmierci Józefy z Swirskich Piotrowiczowej wierzycielki sumy rs. 1385 k. 30 w dziale IV obok N. 24 pesobem zastrzeżenia na dobrach Krobonosz z powiatu Chołmskiego ubezpieczonej, otworzył się spadek termin do uregulowania którego na d. 18 (30) Czerwca 1874 r. wyznaczony został.

Lublin d. 5 (17) Grudnia 1873 r.
Feliks Wasiutyński.

N. D. 5594. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po zmarłej Emilji z Swinarskich Wajknowskiej wierzycielce kapitałów w dziale IV pod N-rami 4, 11, 16, 17, 19, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 33 i 34 na dobrach Slesin i Piotrkowice z okręgu Konińskiego zabezpieczonych a stanowiących ogólną sumę rs 27,375 kop. 50, toczy się postępowanie spadkowe do regulacji którego termin prekluzyjny na dzień 8 (20) Marca 1874 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta został wyznaczony.

Kalisz d. 8 (20) Września 1873 r.
A. Paszkowski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7501. *Trybunał Cywilny w Lublinie*

Z powodu żądania pierwiastkowej regulacji hypoteki placu na Kalinoszczyznie, przedmieściu miasta gubernialnego Lublina i zabudowań na nim wzniesionych, pod Nr. 819 położonych, przez Jana Dobrowolskiego od Skarbu Królestwa nabytych, podaje do publicznej wiadomości że takowa nastąpi w dniu 2 (14) Kwietnia 1874 r. w tutejszej Kancelarji hypotecznej przed Pisarzem Ziemiańskim.

Wzywa więc wszystkich interesantów, którzyby jakiekolwiek prawa do tych nieruchomości mieli, iżby się w terminie oznaczonym psobiście lub przez pełnomocnika szczególnie ourzędownie umocowanego zgłosili i wnioski swoje z tytułami prawa ich udowadniającemi podali, a to pod skutkami prawem hypotecznym zastrzeżonemi.

Lublin d. 4 (16) Grudnia 1873 r.
Sędzia Prezydujący Skłodowski.

N. D. 7519. *Trybunał Cywilny w Siedlcach.*

Na skutek wniesionego podania, ogłasza nową regulacją hipoteki nieruchomości w mieście Siedlcach pod N. 200 położonej, a do własności Ignacego Rabek należącej.

Nieruchomość ta składa się z placu szerokiego zagonów 24, ogródkami zwanego, nabytego za kontraktami urzędowymi: 1º) d. 19 (31) Maja 1861 r. przed Józefem Domańskim b. Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach zeznanego, od Moszka Hanelewicza Gąciarza, Eli Zelkowicza i Cławy małżonków Lewita, 2º) d. 4 (16) Lipca 1872 r. i 17 Lutego (1 Marca) 1873 r. przed Andrzejem Wrotnowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach sporządzonemi, od Stanisława i Anny z Rychowskich małżonków Buraczyńskich, 3º) d. 26 Października (7 Listopada) 1873 r. przed tymże Rejentem zeznanym, od Moszka Lewity, Joela Bednarza i Jankla Kaweckiego.

Do regulacji powyższej nieruchomości oznacza się termin na d. 19 (31) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach, i na ten termin wzywa strony interesowane, mogące mieć jakie prawa do regulowanej nieruchomości, pod prekluzją prawem hypotecznym z r. 1818 zagrożoną.

Siedlce d. 1 (13) Grudnia 1873 r.
Prezes Trybunału Zaborowski.
Sekretarz Witkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7438. *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Niniejszym podaje do powszechnej wiadomości, że podług zasad wskazanych postanowieniami b. Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Maja 1833 r. i 3 (15) Września 1840 r. o licytacjach, w d. 17 (29) Grudnia r. b. odbędzie się w Sali posiedzeń Rządu Gubernialnego licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośna między deklaracjami na dostawę w ciągu lat dwóch lub trzech zaczynając od d. 1 (13) Stycznia 1874 r. drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w Gubernji Lubelskiej od cen:

Za sążeń półkubiczny drzewa rs. 3 kop. 5½.
Za funt świec łojowych . . . kop. 19½.
Za funt oleju do lamp . . . kop. 21.
Za pud słomy . . . . . . kop. 24.

Mający chęć podjęcia się tej entreprizy winien w dniu do licytacji naznaczonym, złożyć lub nadesłać na ręce JW. Gubernatora Lubelskiego deklarację opieczętowaną, napisaną w języku russkim podług poniższego wzoru, zamieszczając na kopercie tejże nadpis „Deklaracja na dostawę opału, światła i słomy dla Wojska na lat dwa (lub też) na lat trzy" z wyrażeniem w takowej liczbami i literami cen za jakie podejmuje się dostarczać wojsku artykuły.

Do deklaracji tej ma być dołączony kwit Banku lub Kasy Skarbowej na zdeponowane vadium rs. 6,000, a to w gotowiznie, listach zastawnych, listach likwidacyjnych lub obligacjach skarbowych. Vadium to może być także złożone w biletach i papierach Kredytowych, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, w akcjach i obligacjach dróg Żelaznych, poręczonych przez Rząd, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym a w tej liczbie będą przyjęte: akcje drogi Warszawsko Bydgowskiej w stosunku 57 procentu i Fabryczno-Łódzkiej 80 procentu. Jeżeliby kto z licytantów, składających deklarację na dostawy drzewa, światła i słomy w ciągu lat dwóch życzył sobie przyjąć udział w licytacji na dostawę oznaczonych artykułów w ciągu lat trzech, w takim razie na vadium dołączy tylko do jednej deklaracji kwit na rs. 6,000 a w drugiej deklaracji zrobi adnotację, że kwit na vadium rs. 6,000 dołączono do deklaracji na dostawę drzewa, światła i słomy dla wojska w ciągu lat dwóch. Termin ostateczny do składania deklaracji oznacza się do godziny 12 w południe tego dnia, w którym ma być odbyta licytacja. Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnym deklaracji, odbędzie się pomiędzy konkurentami, którzy złożyli deklarację na dwuletni termin, a następnie którzy złożyli deklarację na trzyletni termin, licytacja głośna in minus od cen najkorzystniej dla Skarbu zadeklarowanych, i dla tego składający deklarację, winien bądź osobiście, bądź przez plenipotenta urzędownie umocowanego, stawić się do licytacji w czasie wyżej oznaczonym, i przed rozpoczęciem takowej, podpisać warunki licytacji na dowód odczytania onych. Nieskładający w terminie właściwym deklaracji piśmiennej, nie będzie przypuszczony do licytacji głośnej.

Licytacja zatwierdzoną będzie na ten przeciąg czasu, na której będą ofiarowane przez licytantów niższe ceny.

Deklaracje podane lub nadesłane po terminie lub nie podług wzoru, lub z odstąpieniem od art. 17 przepisów z d. 16 (28) Maja 1833 r., lub skrobane, przekreślane, pisane liczbami bez wyrażenia literami, albo obejmujące zastrzeżenia, przeciwne warunkom licytacyjnym, wreszcie złożone bez dołączenia kwitu na zdeponowane vadium nie będą przyjęte i za nieważne uznane zostaną.

W końcu uwiadamia się że utrzymujący się przy entrepryzie, obowiązany jest zaraz po zatwierdzeniu licytacji złożyć na kaucję ⅓ część tej sumy jaka okaże się z obliczenia rocznej potrzeby wszystkich artykułów i cen osiągniętych na licytacji, wliczając w to przedstawione vadium, i że warunki licytacyjne w każdym czasie wyjąwszy świąt od godz. 9 z rana do 2 po południu, mogą być przejrzane w biórze Rządu Gubernialnego Lubelskiego w Wydziale Wojskowo-Policyjnym.

Wzór do deklaracji.

W skutek zamieszczonego w pismach perjodycznych przez Rząd Gubernialny Lubelski ogłoszenia z dnia r. b. N. składam niniejszą deklarację, iż podejmuje się na przeciąg lat dwóch (lub) trzech od d. 1 (13) Stycznia 1874 r dostawy drzewa opałowego, świec łojowych, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w Gubernji Lubelskiej po cenach następujących:

Za pułkubiczny sążeń drzewa po . . .
Wyraźniej . . . .
Za funt świec łojowych. . . . . .
Wyraźniej . . . .
Za funt oleju . . . .
Wyraźniej . . . .
Za pud słomy . . . .
Wyraźniej . . . .

Poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, objętym w warunkach licytacyjnych, których treść dobrze mi jest wiadomą.

Kwit kasy . . . . na złożone vadium w sumie rs. 6,000 wyraźniej rs. sześć tysięcy załączam, kwit takowy w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje mieszkanie jest (wypisać czytelnie miasto, ulicę, Nr. domu, datę, imie i nazwisko).

Lublin d. 3 (15) Grudnia 1873 r.
Radca, Meyer.
9—3 Buchalter, A. R. . . . .

N. D. 7416 *Magistrat miasta Warszawy.*

Dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 r. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1874 r do tejże daty 1877 r. wydzierżawienie miejsca pod altanę do sprzedaży wody sodowej i salcerskiej w ogrodzie Krasińskim od sumy dzierżawnej po rubli siedmdziesiąt pięć (rubli 75) rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem Kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 25 i na koszta ogłoszenia rs. 12 które nieutrzymującemu się przy dzierżawie natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1873 r.

N. D. 7350. *Zarząd Wód Mineralnych w Ciechocinku.*

Podaje do publicznej wiadomości że w Biórze Zarządu Wód Mineralnych w Ciechocink odbywać sie będą licytacje in minus przez opieczętowane deklaracje (a w razie otrzymania dwóch deklaracji z jednakową ofertą, głośna pomiędzy wszystkiemi konkurentami) na dostawę w r. 1874 na potrzebę Warzelni Soli i Łazienek następujących materjałów:

1. W dniu 19 (31) Marca 1874 r. o godzinie 11 z rana na dostawę 5340 korcy warszawskich węgli kamiennych Szląskich z kopalni Königshüte. Cena do licytacji podaje się in minus rs. 1 kop. 20. Vadium wymagane jest rs. 640.

2. W dniu 8 (20) Stycznia 1874 r. o godz. 11 z rana na dostawę 125 sążeni kub. drzewa opałowego sosnowego. Cena do licytacji podaje się na rs. 15. Vadium wymagane jest rs. 187 kop. 50.

3. W dniu 9 (21) Stycznia 1874 r. o godz. 11 z rana na dostawę 316½ sążeni kub. torfu. Cena do licytacji ustanawia się na rs. 10 kop 60. Vadium wymagane jest rs. 335.

Deklaracje i na mniejszą ilość przyjmowane będą.

4. W dniu 10 (22) Stycznia 1874 r. o godz. 11 z rana na dostawę materjałów betribowych smarowych i dychtunkowych a mianowicie:

Oliwy Lecer funtów 450 po kop. 25. Oleju lnianego wiader 1 po rs. 4 kop. 50. Łoju topionego funt: 20 po kop. 20. Konopi funt 200 po kop. 18. Blejwasu funt: 60 po kop. 20. Ołowiu funt: 200 po kop. 11. Szpagatu funt: 70 po kop. 35. Cyny angielskiej funt: 12 po kop. 75. Skóry mastrychtowej funt: 50 po rs. 1 kop. 20. Dratfiny funt: 100 po kop. 20. Szufli olszowych sztuk 75 po kop. 25. Wapna nielasowanego czetwert. 80¼ po rs. 1 kop. 60. Nafty wiader 25 po rs. 2 kop. 50. Węgli drewnianych korcy 27 po rs 1. Desek 1" grub. 12" szer. stóp bieżących 400 po kop. 2½. Desek 1½" grub. 12" szer. stóp bież. 300 po kop. 4. Łat tartych stóp bież. 500 po kop. 1½. Bali 3" grub. 12" szerokości. stóp bież: 300 po kop. ośm.

Vadium wymagane jest w ilości rs. 65.

Deklaracje w formie przepisanej spisane przyjmowane będą w dniu licytacji do godziny 11 z rana.

Bliższe warunki dotyczące tych dostaw przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych w biórze Komitetu Głównego w Warszawie przy ulicy Ciepłej pod Nr. 8 i w

biórze Zarządu Wód Mineralnych w Ciechocinku.

Ciechocinek d. 3 (15) Listopada 1873 r.
Prezes Zarządu Rzeczywisty Radca Stanu
A. Ziembiński.
Członkowie Mizerski.
Węgleński.

N. D. 7461. *Naczelnik Górniczy Okręgu Zachodniego.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w Biórze Górniczem okręgu Zachodniego w Dąbrowie dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 r. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie licytacja in minus przez deklaracje zapieczętowane, na przewóz w ciągu roku 1874 28000 pudów blach surowiznowych z Zakładów Pankowskich do brukowania ulic miasta Warszawy w ogóle na sumę rs. 5600.

Pragnący uczestniczyć w licytacji, o bowiązani w oznaczonym dniu i godzinie, składać w biórze Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, deklaracje pisane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług wzoru w warunkach licytacyjnych domieszczonego i do deklaracji tych dołączać na kaucją, gotowizną, lub też listami zastawnemi, albo innemi papierami procentowemi Cesarstwa i Królestwa z właściwemi kuponami $^1/_{10}$ części ogólnej wartości przewozu, licząc po cenie do licytacji oznaczonej i na koszta ogłoszeń licytacji w gotowiźnie $^1/_2$ procent, od tejże sumy.

Deklaracje winny być pisane wyraźnie bez skrobań lub poprawek i podane w biórze Górniczem Okręgu Zachodniego w Dąbrowie najpóźniej w dniu do licytacji oznaczonym, na pół godziny przed terminem, gdyż podane później i napisane nie podług formy wskazanej przyjęte nie będą.

Warunki do rzeczonej licytacji służące, przeglądane być mogą w biórze Górniczem okręgu Zachodniego w Dąbrowie każdodziennie, wyłączając dnie galowe i święta uroczyste.

3—3 Dąbrowa d. 4 Grudnia 1873 r.

N. D. 1530. *Sąd Policji Poprawczej Wydziału I i II w Warszawie.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w dniach 8 (20) i 9 (21) Stycznia 1874 r. poczynając od godziny 10 rano, w gmachu Sądowym przy ulicy Dzielnej położonym, nastąpi sprzedaż przez licytację różnych przedmiotów jako to: garderoby, bielizny i kosztowności i t. p.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1873 r.
Sędzia Prezydujący Pomianowski.

N. D. 7547. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Jana Aleksandrowicza, emeryta i jego żony Julji z Dąbrowskich Aleksandrowiczowej, w assystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Aleksandrowiczów, w mieście Petrokowie, guberni Petrokowskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do postępowania subhastacyjnego u Romana Zaremby, Patrona Trybunału Cywilnego w Lublinie, w temże mieście pod Nr. 80 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 2250 z procentem od d. 12 (24) Czerwca 1873 r. zalegającym i kosztami od Franciszki Józefy dwóch imion z Wronowskich Sierakowskiej, nieletniej, w assystencji i za upoważnieniem swego męża i kuratora Juljana Sierakowskiego czyniącej, właścicielki dóbr Cześniki, czyli obojga małż. Sierakowskich w tychże dobrach Cześniki, powiecie Tomaszowskim, guberni Lubelskiej zamieszkałych, protokółem Komornika Franciszka Łopanowskiego w d. 8 (20) Sierpnia 1873 r. rozpoczętym, a w d. 11 (23) Sierpnia t. r. ukończonym, zajęte i zaaresztowane zostały na przymusowe wywłaszczenie

DOBRA ZIEMSKIE

Cześniki, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie, gminie Kotlice, powiecie Tomaszowskim, guberni Lubelskiej położone.

Dobra zajęte poszukiwaną sumą hipotecznie obciążone, są odległe od miasta gubernialnego Lublina mil 14, miasta powiatowego Tomaszowa mil 5, miasta okręgowego Hrubieszowa mil 4, od miasta Zamostja mil 2, od miasta Janowa mil 10. Graniczą one na wschód z dobrami Niewirkowem, na południe z dobrami Łabunie, Łabuńki i Sniatycze, na północ i zachód z gruntami Ordynacji Zamojskich, a mianowicie łąkami i lasami folwarku Horyszowa. Składają się z jednego kawała ziemi niepodzielnego z wyjątkiem gruntów włościańskich żadną obcą własnością i obejmują trzy folwarki: Cześniki A., Cześniki B i Bożydar zwane, oraz osadę młynarską Ostrówek. Przestrzeni dobra Cześniki zawierają ogółem mor. miary nowopolskiej 1892, mianowicie w placach i ogrodach mórg 36, w łąkach 60, w gruntach ornych mórg 1200, w lasach mórg 540 w stawach i wodach mórg 2 prętów 150, w drogach i nieużytkach mórg 53 pr. 150. W zajętych dobrach budynki są następujące:

a) na folwarku Cześniki A. 1) dwór czyli dom mieszkalny murowany pod gontem. 2) amus murowany pod gontem na drzewo, 3) kuchnia murowana gontem kryta, 4) piwnica sklepiona, 5) dom drewniany na mieszkania, 6) dwa chlewki drewniane jeden pod gontem, drugi pod słomą, 7) budynek murowany mieszczący wozownię i stajnię, 8) budynek drewniany pod słomą mieszczący skład i warsztat stelmacha, 9) sześć stodół drewnianych pod słomą oraz kierat, 10) spichlerzyk drewniany w słupy murowane pod słomą, 11) dwie owczarnie drewniane, 12) gorzelnia z aparatem murowana pod gontem, 13) dom murowany pod gontem na słodownię, 14) studnia, 15) wołownia drewniana pod słomą, 16) wozownie drewniane pod słomą, 17) dwa domy dla czeladzi ośmiorakami zwane, drewniane pod słomą, 18 chlewy drewniane pod słomą, 19 czworak drewniany pod słomą z chlewami, 20) kuźnia drewniana dach z desek, 21) karczma drewniana pod słomą, 22) dom pod słomą drewniany w ogrodzie na skład, 23) dom drewniany pod słomą dla gajowego w lesie, leśniczówką zwany.

b) Na folwarku Cześniki B. 1) dwór czyli dom mieszkalny jednopiętrowy murowany pod gontem, 2) dom murowany pod słomą dla czeladzi, 3 dom drewniany pod gontem na mieszkanie, 4) dom drewniany pod słomą dla czeladzi, ośmiorakiem zwany, 5) szopa pod słomą, i 6) studnia.

c) Na folwarku Bożydar. 1) dom mieszkalny drewniany pod słomą, 2) dwie stodoły pod słomą 3) owczarnia drewniana pod krokwiami nieskończona.

d) W osadzie Ostrówek, 1) młyn wodny drewniany pod gontem o jednym koszu, 2) chałupa młynarska drewniana pod słomą. stara, 3 chlewki i stodółka drewniane pod słomą, 4) nowobudujący się dom dotąd nieukończony.

Podatki z dóbr zajętych rocznie wynoszą rs. 488 kop. 95 $^1/_2$. Włościanie dóbr Cześniki w liczbie 112 mają prawo do służebności w księdze wieczystej dóbr Cześniki w dziale III wykazu hipotecznego ujawnionych.

Całe dobra Cześniki na podstawie kontraktu w dniu 17 (29) Maja 1872 r. przed Rejentem w Tomaszowie sporządzonym są wypuszczone w trzyletnią dzierżawę po dzień 19 Czerwca (1 Lipca) 1875 r, Juljanowi Sierakowskiemu.

Obszerniejszy opis dóbr, tudzież wyszczególnienie inwentarza, znajduje się w protokóle zajęcia, oraz w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które w biórze Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie i u Romana Zaremby, Patrona Trybunału, sprzedaż popierającego przejrzane być mogą

Protokół zajęcia dóbr Cześniki doręczony został dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1873 roku, Wójtowi gminy Kotlice Michałowi Łoza, dnia 1 (13) Września 1873 r. zastępcy Pisarza Sądu Pokoju w Hrubieszowie, Podpisarzowi tegoż Sądu Ludomirowi Nassalskiemu, zaś w dniu 8 (20) Września 1873 r., wniesiony do księgi wieczystej dóbr Cześniki i do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie w dniu 17 (29) Października 1873 r. o godzinie 10 z rana.

Lublin d. 8 (20) Września 1873 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 8 (20) Września 1873 r. Barchwic.

Po odbyciu w dniach 17 (29) Października, 1 (13) Listopada oraz 15 (27) Listopada 1873 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, według których mają być sprzedane w drodze subhastacji dobra Cześniki, Trybunał Cywilny w Lublinie wyrokiem w dniu 15 (27) Listopada 1873 roku zapadłym, termin do przygotowawczego rzeczonych dóbr przysądzenia na dzień 6 (18) Grudnia 1873 r. wyznaczył. W tym tedy terminie licytacja rozpocznie się od rs. 52,610, a gdyby sumy tej nikt nieopostąpił, to od $^2/_3$ części szacunku to jest od rs. 35,074.

Lublin d. 16 (28) Listopada 1873 r
Barchwic.

W d. 6 (18) Grudnia 1873 r. odbyło się przygotowawcze przysądzenie dóbr Cześniki, takowe Patronowi Romanowi Zarembie subhastację popierającemu, przygotowawczo za sumę rs. 35,074 przysądzone zostały i Trybunał Cywilny w Lublinie wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do stanowczej sprzedaży na d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r. wyznaczył. W tym terminie sprzedaż stanowcza o godz. 10 rano, lub za przywołaniem sprawy rozpocznie się od rs. 35,074.

Lublin d. 8 (20) Grudnia 1873 r.
Barchwic.

N. D. 7546. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Józefy Nagler, Jana Naglera emeryta małżonki w assystencji i za upoważnieniem męża czyniącej w Warszawie zamieszkałej zamieszkanie prawne u Emiljana Bóbr Patrona Trybunału w Lublinie pod Nr. 11 obrane mającej w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 w monecie stałej kurs w kraju mającej z procentem 5% od d. 1 Lipca ns. 1873 r. i kosztami egzekucyjnemi, protokółem Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego z d. 11 (24) 13 (25) Pazdziernika 29. 30 Października (10 11 Listopada) 1873 r w drodze przymusowego wywłaszczenia zajęte zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Rokitno, położone w powiecie i jurisdykcji Sądu Pokoju w Lubartowie, gubernji Lubelskiej gminie Łucka, odległe od Lubartowa wiorst 9, od Łęczny wiorst 14. od Lublina o wiorst 19, prawem własności należą do Anny z Besiekierskich Słupskiej Franciszka Słupskiego obywatela małżonki w tychże dobrach Rokitno zamieszkałej i przez nią są posiadane.

Dobra te obejmują ogólnem przestrzeni morg. około 1040, a mianowicie: w polach ornych morgów 463, w łąkach morgów 95, w lasach morgów 381, w ogrodach morgów 12, w pastwiskach morgów 36, reszta pod zabudowaniami wodami, drogami i nieużytkami.

Grunta są żytnie w glebie popieletki piasz czystej. W zajętych dobrach znajdują się następujące zabudowania: 1) dwór murowany gontem kryty, 2) dom z drzewa w węgły szebrowany gontem kryty stary, 3) kloaka z drzewa pod gontem, 4) Chlewki z drzewa pod słomą, 5) Kloaka w kłąbach z drzewa pod gontem, 6) kaplica w ogrodzie drewniana tarcicami obita, z dwóch stron której przymurowane są stancje pod gontem, 7) dzwonek na słupie, 8) krzyż drewniany, 9) kapliczka murowana nad Wieprzem, 10) Studzienka cembrowana. 11) stajnia z wozownią na podmurowaniu w słupy z cegły pod słomą 12) stodoła w słupy pod słomą, 13) stodoła na podmurowaniu z drzewa pod słomą, 14) owczarnia z drzewa w słupy pod słomą, 15) stodoła w słupy tarcicami obita pod słomą, 16) spichlerz z drzewa w węgły pod słomą w złym stanie. 17) Czworak z drzewa pod słomą. 18) karczma murowana gontem kryta, 19) stajnia przy karczmie z drzewa na podmurowaniu dach gontem kryty, 20) kuźnia z drzewa pod gontem, 21) szopa w polu w słupy pod słomą w złym stanie, propinacja według twierdzenia Teodora Cygankiewicza ma być przez niego zadzierżawioną pod d. 24 Czerwca 1874 r. za czynsz roczny rs. 150. Dobra te położone są nad rzeką Wieprzem

Obszerniejsze opisanie powyższych dóbr znajduje się u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11 mieszkającego a sprzedaż niniejszą popierającego, zbiór zaś objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie przejrzane być mogą. Zajęcie w kopjach doręczone:

1) Józefowi Lisek wojtowi gminy Łucka d. 9 (21) Listopada 1873 r.

2) Janowi Miklaszewskiemu podpisarzowi zastępującemu Pisarza Sądu Pokoju w Lubartowie d. 9 (21) Listopada 1873 r.

3) Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Rokitno d. 15 (27) Listopada 1873 r.

4) Wpisano do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego w w Lublinie utrzymywanej d. 16 (28) Listopada 1873 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 29 Grudnia (10 Stycznia) 1873/4 i o god. 10 rano.

Lublin d. 16 (28) Listopada 1873 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie 16 (28) Listopada 1873 r.

Barchwic.

N. D. 7549. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

W zastosowaniu się do Art. 682 K. P. S. zawiadamia: iż na żądanie Banku Polskiego w mieście Warszawie pod Nr. 743 i 744 urzędującego, a zamieszkanie prawne w mieście gubernjalnem Lublinie u Władysława Sielskiego Patrona pod Nr 356 mieszkającego, obrane mającego; w poszukiwaniu od Witolda i Konstantego braci Brzezińskich, właścicieli nieruchomości w Lublinie pod Nr. pol. 267 położonej, a Nr. hyp 172 oznaczonej w dobrach Bełżyce mieszkających, a zamieszkanie prawne w Lublinie, w tejże swojej nieruchomości obrane mających, sumy rs. 9,507 kop. 39 z większej sumy rs. 10,000 pochodzącej, tudzież kwoty procentowej rs. 3 kop. 33 z procentem od dnia 2 Stycznia n. s: 1864 r. zalegającym i kosztami exekucyj nemi, aktem Antoniego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 5 (17) Października 1866 r sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została, na przymusowe wywłaszczenie, w drodze subhastacji,

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Lublinie pod Nr. policyjnym 267 położona, a Numerem hypotecznym 172 oznaczona, prawem własności do dłużników Witolda i Konstantego braci Brzezińskich należąca, w ich posiadaniu i użytkowaniu będąca. poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona

Nieruchomość ta w mieście Lublinie przy ulicy Bernardyńskiej, na gruncie dziedzicznym położona, zawierająca ogólnej rozległości gruntu około 45,200 łokci kwadr. graniczy i styka się: z jednego boku z nieruchomością dawniej XX. Bernardynów, dziś Skarbu Królestwa; z drugiego boku z nieruchomością fabryki wyrobu piwa Fettera, i z tyłu z łąkami do mieszczan miasta Lublina należącemi, frontem zaś do ulicy Bernardyńskiej zwrócona.

W nieruchomości tej znajdują się:

1) Od ulicy Bernardyńskiej mur z cegły, ciągnący się od posesji Fettera do posesji po Bernardyńskiej, w murze tym znajduje się brama dwuskrzydłowa, przy niej furtka i sklep o dwojgu drzwiach wchodowych, z dwoma oknami. 2) Za murem jest podwórze obszerne nie brukowane, w którem przy bramie jest. 3) Domek z drzewa wystawiony, deskami kryty, przy nim 4) Szopa także deskami kryta. 5) Z szopą powyższą łączy się dom z cegły murowany parterowy, tyłem do posesji Fettera dotykający, gontem kryty z kominami nad dach wyprowadzonemi, w domu tym pomieszczona jest piekarnia wiedeńska z dwoma piecami. Z drugiej strony bramy, jest domek murowany z cegły, gontem kryty z kominem nad dach wyprowadzonym, przy domku tym 7) Zabudowanie w części z drzewa w części murowane, dachówką kryte.

Dalej w podwórzu jest 8) Śmietnik z bali i 9) Szopa na słupach deskami kryta. 10) W środku podwórza znajduje się zabudowanie murowane z kamienia i cegły około 60 łokci długie, a 20 szerokie, o parterze i dwóch piętrach, blachą żelazną kryte W korpusie tego budynku, jest baszta masiv murowana, okrągła o czterech piętrach, po kryta kopułą z blachy żelaznej. W budowli tej pomieszczony jest młyn parowy z maszynerją o sile 20 koni, o trzech gankach, i wiatrak o dwóch gankach z kompletną maszynerją. Obok zaś tego budynku jest komin wysoki murowany, w którym pomieszczony kocioł parowy. W tyle tego gmachu jest drugie podwórze małe niebrukowane, parkanem z desek osłonięte, oddzielającym zabudowania od ogrodu. W podwórku tem, jest 11) Kloaka drewniana, gontem kryta, 12) Stajnia z drzewa deskami kryta. 13) Chlewek także drewniany kryty deskami. 14) Studnia cembrowana z pompą drewnianą i rurą do wyprowadzenia wody miedzianą. Po za parkanem jest ogród warzywny i owocowy, w którym znajdowała się szopa drewniana, deskami kryta. W ogrodzie znajduje się sadzawka obszerna, przy niej dwa rezerwoary drewniane do ciągnienia wody. Po za ogrodem jest kawałek łąki około pół morgi. Nieruchomość ta oddzielona jest od nieruchomości Fettera murem, a od nieruchomości po Bernardyńskiej parkanem. Młyn powyższy miele w ciągu 24-ch godzin pszenicy na pytel korcy 50.

Protokół zajęcia doręczony został w dniu 13 (25) Listopada 1873 r. Pisarzowi Sądu Pokoju w Lublinie Władysławowi Turchettemu i Prezydentowi miasta Lublina Henrykowi Wolińskiemu; wniesiony zaś do księgi wieczystej zajętej nieruchomości dnia 24 Listopada (6 Grudnia) t. r., a do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej dnia 28 Listopada (10 Grudnia) t. r.

Obszerniejszy opis nieruchomości, znajduje się w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału, jak i u Patrona sprzedażą kierującego, przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 11 (23) Stycznia 1874 r. o godzinie 10 ej z rana.

Sprzedażą kieruje Władysław Sielski Patron w Lublinie pod Nr. 356 mieszkający.

Lublin d 28 Listopada (10 Grud.) 1873 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1873 r.

Barchwic.

N. D. 7552. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Mirny Dymissjonowanego Pułkownika Artylerji wojsk Rossyjskich w Lublinie zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11 obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 6,000 w listach zastawnych Serji I, Okresu III, z kuponami od 10 (22) Czerwca 1868 r. bieżącemi, i procentem prawnym od 1 Lipca n. s. 1868 r. zalegającym, protokółem Komornika Sądowego Stanisława Jaworskiego w d. 9 (21) Listopada 1868 r. rozpoczętym w d. 18 (30) Stycznia 1869 r. kontynuowanym, a w d. 20 Stycznia (1 Lutego) tegoż roku ukończonym, w drodze przymusowego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Lublinie pod Nr. 342 A. położona, a Nr. hyp. 649 oznaczona, prawem własności od Ferdynanda Mejzner w Lublinie zamieszkałego należąca, dochodzoną sumą hypotecznie obciążona.

Nieruchomość ta fabryką machin i narzędzi rolniczych zwana, leży w Lublinie przy ulicy Czechówka, składa się z placu około 377 kwadratowych obejmującym na którym istnieją:

1. Kamienica masiv murowana jedno piętrowa blachą kryta z suterynami, w której parter zajęty przez Mejznera, pierwsze piętro przez Prażmowskiego i Szmidta, a sutery ny przez Jana Karpińskiego i rzemieślników fabrycznych.

2. Oficyna parterowa murowana, blachą kryta, do wyż opisanej kamienicy dotykająca, obejmująca w sobie warsztaty maszyn i narzędzi rolniczych, kuźnię. W końcu tej oficyny jest przybudowany budynek z cegły pod blachą z wysokim kominem i wielkim żelaznym piecem, z tyłu zaś jeszcze osobny znajduje się budynek z cegły blachą kryty, w którym zaś wmurowany jest kocioł cylinder zwany, pod nim ognisko a przytem cała machina parowa o sile 20 koni w stanie dobrym, w samem rogu jest małe zabudowanie z desek w którym umieszczone są koła od ruchu tartaku i tokarni, a dalej w takiemże zabudowaniu jest pompa cylindrowa za pomocą machiny parowej wodę dostarczająca. W tymże końcu przybudowana jest:

3. Szopa z desek pod gontem na skład węgli i drzewa.

Z frontu oficyny znajdują się:

4. Szopa w części z desek na słupach dranicami kryta w której pomieszczony jest tartak o 7 piłach w dobrym stanie.

W ogóle fabryka ta składa się z machiny parowej o sile 20 koni, i warsztatów mechanicznych to jest: tokarni, wiarcarni, gwintowni, sztamajzy, piły obrotowej i wstążkowej, z tartakiem żelaznym.

Prócz tego na gruncie znajdują się: parkan z desek, chlewki i drewutnie, wystawa przy parkanie, wozownie z desek, stajnia w części murowana, dwie kloaki, piwnica, domek drewniany, szabrowany o jednej izbie, podwórze niebrukowane około 120 łokci długości a 40 szerokości obejmujące, ogród fruktowy zawierający około 400 drzew owocowych.

Nieruchomość zajęta znajduje się w posiadaniu dłużnika Ferdynanda Mejznera.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1) Henrykowi Wolińskiemu Prezydentowi miasta Lublina d 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r.

2) Władysławowi Turchetti Pisarzowi Sądu Pokoju w Lublinie d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r.

3) Wniesiono do księgi hypotecznej nieruchomości d. 5 (17) Lutego 1869 r.

4) Wpisano do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej d. 6 (18) Lutego 1869 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie d 11 (23) Marca 1869 r. o godzinie 10-tej rano. Sprzedażą dyryguje Emiljan Bóbr Patron, którego mieszkanie wyżej jest wskazane.

Lublin d. 6 (18) Lutego 1869 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 6 (18) Lutego 1869 r.

Barchwic.

Po odbyciu 3-ej publikacji i przygotowawczego przysądzenia z dnia 1 (13) Maja 1869 r. w którym to terminie Trybunał nieruchomość powyższą Emiljanowi Bóbr Patronowi za rs. 9805 kop. 85 przysądził, popierający subhastację Jan Mirny aktem przed Głowackim Rejentem d. 21 Października (2 Listopada) 1872 r. zeznanym wypłatę dochodzonej sumy prolongował pod rygorem regularnego opłacenia procentu i pod rygorem dalszej sprzedaży na wypadek uchybienia raty procentowej. Ponieważ zaś wywłaszczany dłużnik procentu nie opłacił, a tym sposobem przyspieszył wymagalność kapitału, Trybunał w Lublinie na żądanie Dawida Zylbera obywatela w Lublinie zamieszkałego i zamieszkanie prawne u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie obrane mającego. jako nabywcy praw Jana Mirnego wyrokiem daty 31 Grudnia (12 Stycznia) 1871/2 r. termin do stanowczej sprzedaży powyższej nieruchomości na dzień 16 (28) Lutego 1872 r. godzinę 10 rano w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Lublinie oznaczył.

Licytacja rozpocznie się od rs. 9805 kopiejek 85.

Lublin d. 3 (15) Stycznia 1872 r.
Barchwic.

Gdy termin powyższy jak równie dwuktotnie przez Trybunał oznaczone termina niedoszły do skutku z powodu sporów o taksę i gdy spory te przez wyrok Senatu d. 16 (28) Listopada 1873 r. prawomocnie na korzyść Zylbra rozpoznane zostały, Trybunał Cywilny w Lublinie wyrokiem d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1873 r., nowy termin do stanowczej sprzedaży na d. 17 (29) Stycznia 1874 r. godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Lublinie pod tymczasową exekucją oznaczył. Licytacja rozpocznie się od obniżonego szacunku to jest od rs. 11,956 k. 24 $^1/_2$.

Lublin d. 1 (13) Grudnia 1873 r.
Barchwic.

N. D. 7548. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. zawiadamia: iż na żądanie Stanisława Illustrowskiego, Pisarza Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie w temże mieście mieszkającego, oraz Joanny z Dobrzelewskich Skawińskiej, Wincentego Skawińskiego Obywatela małżonki, w asystencji tegoż męża czyniącej, we wsi Białka, Okręgu Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne, w mieście gubernialnem Lublinie, u Władysława Sielskiego Patrona, pod № 356 mieszkającego, obierających, w poszukiwaniu od Juljana Swidzińskiego, właściciela dóbr Bereście lit. C. i D. w tychże dobrach, Okręgu i Powiecie Hrubieszowskim, Gubernji Lubelskiej zamieszkałego i zamieszkanie prawne, obrane mającego sum rs. 750 z procentem od dnia 18 Lutego (1 Marca) 1872 r. i rs 2,581 kop. 1 $^1/_2$ z procentem od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1872 r. zalegającym, i kosztami, aktem Józefa Sakiewicza Komornika w dniach 1 (13) i 2 (14) Czerwca 1873 r. sporządzonym, zajęte i zaarestowane zostały, na przymusowe wywłaszczenie, z drodze subhastacji, **Dobra ziemskie Bereście lit. C. i D.** w Okręgu i Powiecie Hrubieszowskim, Gubernji Lubelskiej, gminie Mołodjatycze położone, prawem własności, do dłużnika Juljana Swidzińskiego należące, poszukiwanemi sumami hypotecznie obciążone.

Dobra zajęte odległe są: od miasta gubernialnego Lublina o mil 13, od miasta Okręgowego i Powiatowego Hrubieszowa o mil 3, od rzeki spławnej Buga o mil 5, od szosse o mil 3, objęte są dwoma księgami hypotecznemi, mają granice stałe, na mappie oznaczone. W szczególności zaś:

A. Dobra Bereście lit. C. składają się, z jednego dużego kawałka gruntu, niczyją obcą własnością nie przedzielonego, zawierającego przestrzeni około morgów 551, i drugiego kawałka małego łąki, oddzielnie po między dobrami Bereście lit A. B. i D. położonego, zawierającego przestrzeni około morgów 7. W ogóle dobra te mają przestrzeni około mor. 558, w tem zaś pod ogrodami mor. około 7, gruntów ornych morgów 347, lasów morgów 161, łąk około mor. 27, pod zabudowaniami, pastwiskami, drogami i nieużytkami mor. 16. Dobra te graniczą: na wschód, z gruntami i łąkami włościańskiemi, na południe, z dobrami Gdeszyn, Czartorja i Grabowice, na zachód z dobrami Bereście lit. A. i B. na północ z dobrami Bereście D. Granice są okopcowane, niesporne. W dobrach tych budowle są takie: 1) Dwór, czyli dom mieszkalny, z drzewa tartego, na podmurowaniu, szabrowany, kominy murowane nad dach wyprowadzone, dach gątem kryty. 2) Kuchnia z drzewa w słupy, kominy murowane, dach gątem kryty. 3) Kurnik z drzewa tartego w węgły, dach gątem kryty zniszczony, w złym stanie. 4) Piwnica z drzewa w ziemi cembrowana, dach słomą kryty. 5) Chlewy. 6) Stajnia ze spichlerzem. 7) Stajnia i wozownia. 8) Trzy stodoły. 9) Dwie obory. 10) Spichlerz, wszystkie te budowle wystawione z drzewa tartego, dachy słomą kryte. 11) Studnia w ziemi drzewem cembrowana z żurawiem

B. Dobra Bereście lit. D. składają się, z czterech kawałków, mających ogólnej przestrzeni, około mor. 384, w tem, pod ogrodem mór. około 3 $^1/_2$, gruntów ornych około mor. 235 $^1/_2$, lasów około mórg 117 $^1/_2$, łąk i pastwisk około mor. 19, pod zabudowaniami, drogami i wygonami mor. 8 $^1/_2$. Graniczą: na wschód, z gruntami cerkiewnemi i włościańskiemi dóbr Bereście, na południe z dobrami Bereście C. na zachód z gruntami Bereście A. i B. na północ z dobrami Szystowice. W dobrach tych budowle są takie. 1) Chałupa z drzewa z kominem sztabowym dach słomą kryty. 2) Szopka czyli osórka mała z drzewa ciosanego w słupy, dach słomą kryty. 3) Chałupa druga z drzewa dach słomą kryty, z kominem sztagowym.

Propinację w dobrach Bereście lit. C. i D. i właściciel wspólnie z właścicielem dóbr Bereście lit. A. i B. wydzierżawiają i czynszem, po potrąceniu podatku propinacyjnego, i podatku z karczmy, dzielą się: wyszynk odbywa się w karczmie na gruncie dóbr Bereście lit. A. i B egzyptującej. W dobrach Bereście lit. C. i D. gospodarstwo jest trzy polowe, dobra znajdują się w dzierżawie Waleryana Borodzica, na mocy kontraktu urzędowego, dzierżawa ekspiruje z dniem 1 Lipca 1876 r. za opłatą, w ostatnich czterech latach, czynszu, po rs. 3 z morgi dóbr Bereście lit. C, a po rs. 2 z dóbr Bereście lit. D. Z czynszu dzierżawca ma opłacać podatki, raty Towarzystwa Kredytowego i propocenta sum hypotecznych. Włościanie dóbr Bereście, mają prawo pobierać z lasów po jednej furze tygodniowo, drzewa na opał i pasać bydło w lasach i na ugorach.

Protokół zajęcia Henrykowi Jungowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Hrubieszowie, a d. 7 (19) Sierpnia r r. Antoniemu Kuras, Wójtowi gminy Mołodiatyczewniesiony zaś został, do ksiąg wieczystych, dóbr zajętych, d. 20 Września (2 Pazdziernika) t. r., a do księgi zaaresztowań w Biurze Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej, d. 25 Września (7 Paźdz.) t. r.

Obszerniejszy opis dóbr, znajduje się, w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które, tak u Pisarza Trybunału, jak i u Patrona, sprzedażą kierującego, przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 8 (20) Listopada 1873 r. o godz. 10 z rana.

Sprzedażą kieruje Władysław Sielski Patron w Lublinie pod № 356 mieszkający.

Lublin d. 25 Września (7 Paźdz.) 1873 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej dnia 25 Września (7 Paźdz.) 1873 r.
Barchwic.

Po odbytych trzech publikacjach warunków licytacyjnych, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 6 (18) Grudnia 1873 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Bereście lit C. i D. na d. 11 (23) Stycznia 1874 r. godz. 10 z rana, wyznaczony został. W tym więc dniu odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, przygotowawcza sprzedaż dóbr pomienionych.

Za sprzedające się dobra popierający ofiarują za Bereście lit. C. rs. 8,660. a za Bereście l t. D. rs. 5,000 i od tych sum zacznie się licytacja.

Lublin d. 7 (19) Grudnia 1873 r.
W. Sielski,
Patron Tryb. Lubel.

N. D. 7499. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Julji z Witkowskich Poplińskiej, po Piotrze Poplińskim wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, w m. Warszawie przy ulicy Chłodnej pod Nr. 792 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tej subhasty w m. Kaliszu u Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Kaliskim obrane mającej, od której tenże Patron stawa i subhastę niżej wymienionych dóbr prowadzi, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu na gruncie dóbr w dniach 28 i 29 Sierpnia (9 i 10 Września) 1870 r. sporządzonym, z mocy aktów urzędowych w d. 24 Września (6 Paźdz.) 1856 r., d. 28 Paźdz. (9 Listopada) 1857 r. i 31 Maja (12 Czerwca) 1863 r., przed Walentym-Faustynem Kowalskim Rejentem, w Petrokowie sporządzonych, oraz wykazu hipotecznego dóbr Strzelca w wyjątkach przez Pisarza Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu pod dniem 28 Kwietnia (10 Maja) 1870 r. wydanego, po wydaniu przez tegoż Komornika pod dniem 19 (31) Maja 1870 r., w d. 6 (18) Czerwca tegoż roku przez woźnego Henniga doręczonego nakazu subhastacyjnego, w którym powyższe tytuły zamieszczono, w poszukiwaniu dla tejże Julji Poplińskiej sum rs. 6,258 w listach zastawnych z wypłatą różnicy kursu do nominalnej wartości z większego kapitału rs. 9,000 pochodzącą i rs 4,500 także w listach zastawnych i z dopłatą różnicy kursu, z procentami od właściciela dóbr, Zygmunta Płonczyńskiego należnych, hipotecznie ubezpieczonych, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego sądowego wywłaszczenia.

DOBRA ZIEMSKIE

Strzelce, nazywane Strzelce-wielkie, składające się z folwarków Strzelce i Andrzejów oraz uwłaszczonej wsi Strzelce-wielkie nazywanej z wszelkiemi budynkami folwarcznemi, gruntami, łąkami, pastwiskami, propinacją, polowaniem, wszelkiemi użytkami i służącemi parowami, zgoła z tem wszystkiem co tylko całość tych dóbr i własność dominialną, folwarczną, bez żadnego wyłączenia stanowić może; a jednakże z wyłączeniem gruntów i zabudowań na uwłaszczonych włościan tychże dóbr przeszłych

Zajęte dobra położone są w jurisdikcji Sądu Pokoju w Nowo-Radomsku, Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w powiecie Nowo Radomskim gubernji Petrokowskiej, gminie Zamość, parafji Brzeźnica. Odległe od miast najbliższych: miasta Brzeźnicy wiorst 7, Pajęczna wiorst 8, Działoszyna wiorst 18, Szczercowa wiorst 21, obecnie na osady za nieniowych, zaś od miasta powiatowego i okręgowego Nowo-Radomska mil 3, miasta Częstochowy mil 5, miasta gubernialnego Petrokowa mil 8, miasta Wielunia mil 6, i miasta Kalisza mil 14. Graniczą na wschód z dobrami Zamość, na południe z dobrami Dubice, na zachód z dobrami Wistka, na północ z dobrami Stąpa. Granice stanowią miedze, kopce, drogi i rowy. Trakt bity przez nie przechodzi.

Właścicielem tych dóbr z wykazu hypotecznego jawnym, jest subhastowany Zygmunt Płonczyński, w tychże dobrach zamieszkanie prawne obrane mający, a w dobrach Lubiatowie, powiecie Petrokowskim mieszkający. Dzierżawi zaś takowe Edward Płonczyński i zostają one w jego posiadaniu, na mocy kontraktu urzędowego przed Stanisławem Jasińskim Rejentem w Waszawie d 9 (21) Marca 1868 r. sporządzonego na lat 5, od 1 Lipca 1867 r. do tegoż d. 1872 r., w cenie po rs. 1,200 rocznie z góry za całe lat 5 zapłaconej i podług tegoż kontraktu wszelki inwentarz żywy i martwy stanowi własność tegoż dzierżawcy,

W zajętych dobrach a mianowicie. na folwarkach Strzelce i Andrzejów znajdują się zabudowania dworskie potrzebom gospodarstwa odpowiednie w części murowane, a w części drewniane, dwór, oranżerja, ogród, owocowy i warzywny, trepbausy, karczma, kuźnia z narzędziam, cegielnia, i kościół drewniany, szczegółowo w zajęciu opisane. Trunki szynkuje Juljan Drobiazgowski za wynagrodzeniem 21 procent i użytkuje z ogrodu około 1 morgi przy karczmie.

Włościanie w dobrach osiedli oprócz gruntów jakiemi uwłaszczeni zostali, posiadają służebności leśne, pastwiska w lesie i pod lasami, w Dz. II wykazu hypotecznego szczegółowo objawione.

Rozległość gruntów folwarcznych, od gruntów włościańskich odsegregowanych, dóbr zajętych w przybliżeniu wynosi około włók 44, a mianowicie: gruntu ornego 797, ogrodów owocowych i warzywnych mórg 12, pod zabudowaniami mórg 12, podwórza mórg 18, łąk mórg 60, pastwiska mórg 26, lasu średniego mórg 90, zarośli i zagajników po wyciętym lesie mórg 180, nieużytków, dróg, wygonów i rowów około mórg 125 miary nowopolskiej. Grunta folwarczne stanowią jedną całość.

Iwentarza żywego i martwego gruntowego w zajętych dobrach nie ma, jest tylko dzierżawcy własny. Podatki do Kassy Gubernialnej w Petrokowie z dóbr zajętych opłacane, wynoszą rocznie rsr. 518 kop. 4 i jedna czwarta.

Dozór dóbr oddano Edwardowi Płonczyńskiemu dzierżawcy.

Szczegółowy opis dóbr zajętych znajduje się w protokóle zajęcia, który z warunkami przejrzany być może w Kancelarji Trybunału i u Patrona Grodzieckiego w Kaliszu.

Protokół zajęcia wyżej z daty powołanego doręczono w kopjach przez woźnych wójtowi gminy Zamość w Zamościu Franciszkowi Gruszczyńskiemu d. 9 (21) Września 1870 r. i Pisarzowi Sądu Pokoju w Nowo-Radomsku Antoniemu Chyczewskiemu w tymże dniu Następnie zajęcie to wniesiono do księgi wieczystej dóbr Strzelce d. 30 Września (12 Paźdz.) 1870 r., a w d. 3 (15) Paźdz. t. r, w Kancelarji Trybunału tutejszego zaregestrowano.

Sprzedaż zajętych dóbr odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w pałacu sądowym przy ulicy Józefina za pośrednictwem Patrona Hipolita Grodzieckiego, a pierwsze ogłoszenie warunków takowej nastąpi na tejże audjencji w d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 3 (15 Paźdz. 1870 r.
Assesor Kollegialny, J. Migórski.

Warunki sprzedaży w dniach 19 Listopada (1 Grudnia), 3 (15) i 17 (29) Grudnia 1870 r. na audjencji Trybunału ogłoszono.

W d. 28 Stycznia (9 Lutego) 1871 r. dobra powyższe Trybunał przygotowczo przysądził Patronowi Hipolitowi Grodzieckiemu za sumę rs. 12,000. Wyrokiem z d. 7 (19) Maja 1871 r. wadjum do rs. 2,000 obniżono.

Gdy licytacja w terminach do stanowczego przysądzenia oznaczonych od $^2/_3$ części taksą biegłych z d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1871 r. wykazanego szacunku wywołana, dla braku licytantów nie przyszła do skutku Trybunał wyrokami z d 8 (20) Listopada i 4 (16) Grudnia 1873 r. szacunek na rs. 24,000 ustanowił, i od $^2/_3$ części tego szacunku stanowczą licytację rozpocząć nakazał.

Wyrokiem z d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1873 r. termin do odbycia stanowczego przysądzenia powyższych dóbr oznaczony został na d. 9 (21) Stycznia 1874 r. godz. 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ zniżonego szacunku t j. od sumy rs. 16,000.

Kalisz d. 4 (16) Grudnia 1873 r.
Skoczyński.

N. D. 7576. *Rejent Kancelarji okręgu Warszawskiego.*

Ogłaszam: że w dniu 17 (29) Grudnia r. b. od godziny 11-ej z rana i dni następnych, w domu pod Nr. 5 nowym przy ulicy Chmielnej Nr. 1260c w Warszawie, na żądanie stron z mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału, sprzedawać będę przez publiczną licytację meble, garderobę, bieliznę, pościel i t. p. ruchomości po ś. p. Radcy Stanu Michale Demczenko emerycie, inwentarzem wykazane.

Leon Buszkowski.

N. D. 7575. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, orzechowe, jesionowe, sosnowe, garderoba damska, lichtarze, samowary, książki hebrajskie, korale, lustra, dywany, lampy i t. p., w dniu 18 (30) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana za Żelazną bramą, w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana, na rynku Starego miasta i w d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 o godzinie 10 z rana na Grzybowie, w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

K. Zamecznik, Komornik.

N. D. 7573. W dniu 15 (27) Grudnia 1873 r. o godzinie 10 z rana na placu Sewerynów zwanym w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jako to: wozy do rozwożenia chleba, wózki żelazne i inne utensylja gospodarskie, meble, powóz (kareta na cztery osób) jak oraz konie cugowe i robocze, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Władysław Zakrzewski Komornik.
Nr. 1789.

N. D. 7574. W dniach 17 (29) o godzinie 11 z rana na placu Trzy Krzyże, tegoż dnia o godzinie 10 na placu Nowe Miasto, 18 (30) o godzinie 10 z rana za Żelazną bramą, 19 (31) o godzinie 10 z rana pod Lwem, wszystkie miesiąca Grudnia 1873 r., w dniu zaś 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. o godzinie 10 na placu Trzy Krzyże w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble, sprzęty domowe, zegary, ubrania męzkie, lustra machoniowe, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Władysław Zakrzewski, Komornik. Nr. 1789

N. D. 7579. W dniu 17 (29) Grudnia 1873 r. o godzinie 9 z rana na gruncie w domu pod № 411 w Warszawie prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, sosnowe, lustra, fotografie, różne przyrządy i aparata fotograficzne, w moc decyzji Trybunału, w d. 18 (30) b. m. i r. o godz. 10 z rana na targu Grzybów fortepian, meble machoniowe, jesionowe, lustra, obrazy w d. 19 (31) b. m. i r. o godz. 11 z rana na targu Muranów, stoły i ławki sosnowe, świeczniki mosiężne, szafka do rodałów, w d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. o godz. 10 z rana na targu Grzybów, meble machoniowe, lustro, i o godz. 11 z rana na targu pod Lwem, meble jesionowe i sosnowe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński, Komornik
pod № 489d (Miodowa).

N. D. 7580. Podaje do wiadomości, że w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, w Pradze przy Warszawie na targu publicznym Wołowym zwanym, w dniu 19 (31) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana, na targu Grzybów zwanym, w tymże dniu o godzinie 12 w południe, na targu Muranów zwanym i w dniu 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną bramą, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jesionowe, machoniowe, palisandrowe i sosnowe jako to: stoły, kanapy, szafy, kredensa, biórka, stoliki, szeszląg, fortepian o 7 oktawach umywalnia, łóżka, krzesła, fotele i t. p. różne przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

N. D. 7578. Prawnie zajęte bilard, meble machoniowe, jesionowe, rądle i brytwanny miedziane, szal damski, portcegar, zegarek damski złoty, cilinder, garnki żelazne, garderoba męzka, towary norymbergskie i galanteryjne, stoły orzechowe moździeż i żelazko mosiężne i t. d. ruchomości w dniach 18 (30) Grudnia r. b. o godz 9 na Muranowie, o 10 pod Lwem, o 11 za Żelazną bramą i o 12 na Nowym mieście, w dniu 31 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. o godz. 9 i 10 na Muranowie i o 12 pod Trzema Krzyżami i w dniu 24 Grudnia (5 Stycznia) 1873/4 o godz. 11 z rana za Żelazną bramą w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Antoni Holtorff, Komornik.
N. 1769a (12 ul. Ś-to Jerska).

N. D. 7581. *Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.*

Ogłasza iż prawnie zajęte, źrebaki, jałowizna, owce, pszenica żyto i groch, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w d. 17 (29) Grudnia 1873 r. o godzinie 12 rano na targu w mieście Gostyninie.

Juljan Ostrowski, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE

N. D. 7567. Podaje się do publicznej wiadomości, iż **weksel** na rs. 425 kop. 26, wystawiony przezemnie w dniu 20 Sierpnia r. b. płatny w dniu 20 Stycznia 1874 r. na imię Józefa Nassalskiego, z powodu iż interes współkowy nie przyszedł do skutku, nie ma żadnego znaczenia.

Ostrzegam przeto wszystkich aby wekslu tego nie nabywali, pod utratą wyłożonych pieniędzy.

Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1873 r.

Józef Kijas.

N. D. 6912. **Dowód** z d. 17 Sierpnia r. b. № 243 wydany przez Oddział Banku Polskiego w Kaliszu na zastawione tamże 5% listy zastawne w sumie rs. 1,000 zaginął, w skutek czego stosowne zastrzeżenia poczynione zostały.

Dawid Stein.

N. D. 7249. Podaje do powszechnej wiadomości iż bilet Lombardowy wydany za Nr 2526 przypadkowo zaginął.

Wzywa więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 11 (23) Grudnia r. 1873 to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

Дозволено цензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.